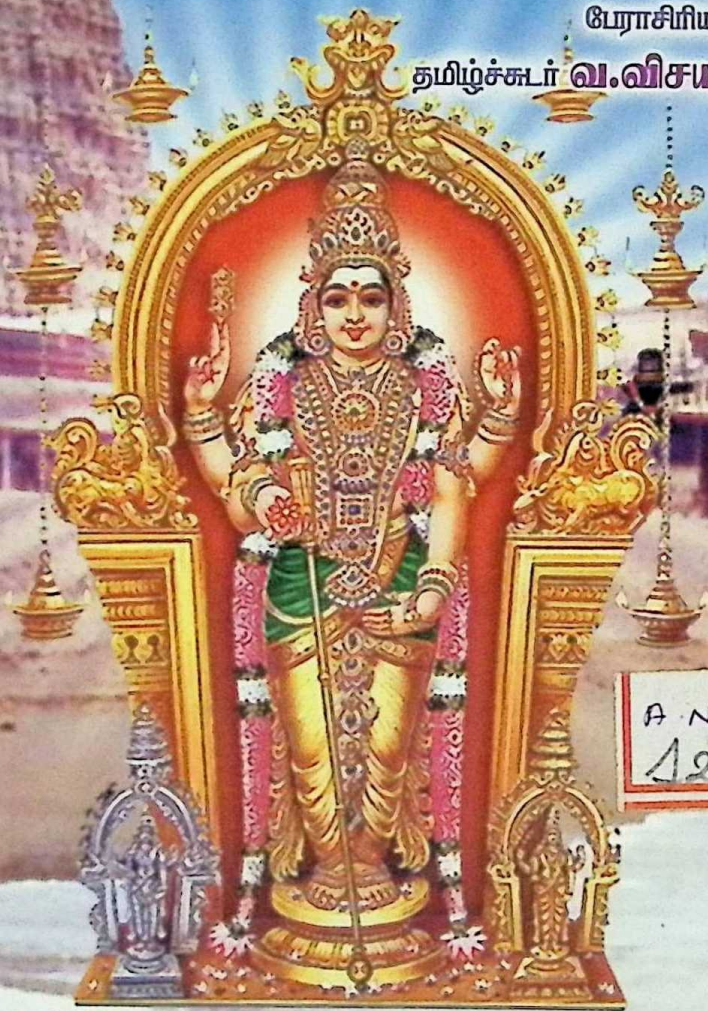

தேவராய சுவாமின் அருளிய

கந்தர் சஷ்டி கவசம் விளக்கவுரை

பேராசிரியர்

தமிழ்ச்சுடர் வ.விசயரங்கன்

A No. 19408

1211

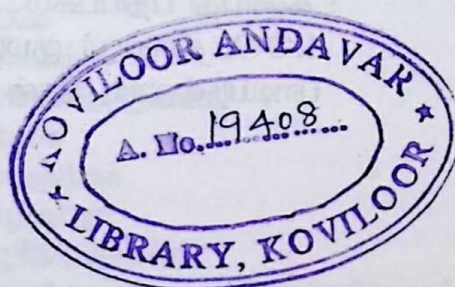
கணபதி பதிப்பகம்

1/349, திருப்பூர் குமரன் தெரு, பாடியநல்லூர், சென்னை-600 052.

3-5

திருச்செந்தூர் கந்தர் சஷ்டி கவசம் விளக்கவுரை

உரையாசிரியர் :
பேராசிரியர். தமிழ்ச்சுடர் வ.விசயரங்கன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
சி.டி.டி.இ.மகளிர் கல்லூரி, சென்னை-11.

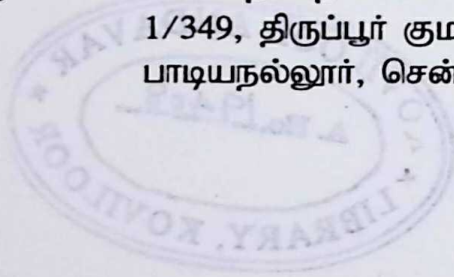

பதிப்பு :

கணபதி பதிப்பகம்

1/349, திருப்பூர் குமரன் தெரு,
பாடியநல்லூர், சென்னை-600 052.

ஆசிரியர் : பேராசிரியர்
தமிழ்ச்சுடர் வ.விசயரங்கன்
மொழி . தமிழ்
பொருள் : உரைநூல்
பதிப்பு : முதற்பதிப்பு
ஆண்டு : ஏப்ரல் - 2010
அளவு : 1/8 (டெம்மி)
பக்கங்கள் : 88
வெளியீடு : கணபதி பதிப்பகம்
1/349, திருப்பூர் குமரன் தெரு,
பாடியநல்லூர், சென்னை-600 052.

காணிக்கை

கவிஞர் பூ.ம.புனிதவதி

என் பிறவியை
 அமர்த்தப் படுத்தியவளே
 என் அந்தகத்துக்கு
 வெளிச்சவுரை எழுதிய வித்தகியே
 என் காதுகளை அலங்கரித்த
 கவிதைக் குயிலே
 என் நெஞ்சு மலரில்
 நனைவுகளாய் நிறைந்து விட
 வாய் மகரந்தமே
 என் கற்பனைகளுக்குத்
 தலைவாரிப் பூச்சுட்டிப்
 வாய்மட்டுப் பூரித்த புனிதமே
 காலன் உன்னைக் கவர்ந்ததாய்க் கொக்கரிக்கலாம்
 என் கவிதைகளில் என்ஹென்றும்
 வாழப் போகும் உன்னை....?
 நீ மடித்துப் மடித்துப் பறிரான
 இந்தப் 'மா' மரம்
 உதிர்க்கும் மலர்கள்
 அனைத்தும் இனி
 உன் ஆத்மாவின் கூந்தலில்
 மணம் வீசும்.

பதியுரை

இப்பதிப்பின் மூலம் எங்களை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதிலே பேரானந்தம் பெறுவோம் என எண்ணி இக்குறிப்புரையைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மருந்தையும் மந்திரத்தையும் நம்பி நம்மைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்நாளில் கைகண்ட மருந்தாக, விலைமதிக்க இயலாக் கருவூலமாக நம்பிக்கையின் நாயகனாய் விளங்கும் தமிழ்க்கடவுளாம் முருகனைத் துதிக்கும் ஒரு கவசம் மூலம் நம்மை கவசத்திற்குள் கொண்டு செல்லும் இவ்வுரைநூல் மாபெரும் சத்தியையும் சித்தியையும் தரவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் வைத்து இவ்வுலகிற்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

நொடிக்கு ஒரு நூல் வெளியிடும் இக்கால அரங்கில் என்றும் இளமைகுன்றா இக்கவசஉரை என்றும் அனைவரையும் இந்நிலவுலகிலேயே வைத்திராமல் உயர்நிலைக்குச் சென்று உலகுக்கு பயனாய் அமைய உரிய உரையுடன் கூடிய இந்நூல் வெளிவருவது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுறுகிறோம்.

தமிழ்ப் புத்தாண்டில் தமிழரின் திருநாளில் தமிழ்த்தாயின் திருக்கரங்களில் இந்நூலைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியுறுகிறோம். உள்ளதை உள்ளபடி உரிய விளக்கங்களுடன் வெளியிட உரை எழுதிய தமிழ்ச்கடருக்கு எங்களின் கண்டிகை கிராம மனித நேய நற்பணி மன்றத்தின் சார்பாகப் பல்லாயிரம் வணக்கங்களையும் நன்றியையும் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நன்றியுடன்,

நாள் : 05.04.2010

கண்டிகை கிராம மனிதநேய
இளைஞர் நற்பணி மன்றம்,
கண்டிகை பூதூர், சென்னை-67.

முன்னுரை

‘மொய்தார் அணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன், முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன்’ என்று அருணகிரிநாதர் பாடுகின்றார். தமிழ்க் கடவுளான கந்தப் பெருமான் குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் கோல எழிலோடு விளங்கி, நல்லருள் புரிந்து வருகின்றான். குன்றங்களில் இருப்பது மட்டும் அவன்றன் கொள்கையன்று; உயர்ந்த உள்ளங்களும் அவன் உவந்து கோயில் கொண்டருளும் குன்றங்களாகும்.

சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து சுடராக வெளிப்பட்டுத் தோன்றியவன் முருகன் என்று மெய்ஞ்ஞானியர் ஒதுகின்றனர். மானிடராகப் பிறந்தவர் ஒவ்வொருவருக்கும் நெற்றிக்கண் உள்ளது என்பதையும், அதைத் தகுந்த முறையில் திறக்கச் செய்யும் தகுதி படைத்தவர்க்கு ஞானச் சுடர் வெளிப்படும் என்பதையும் உணர்த்தவே இச்செய்தி ஆன்மிகப் பெரியோர்களால் சாற்றப்பட்டுள்ளது. முருகப் பெருமான் ஞானத்தின் உருவமர்கவே திகழ்கின்றான். வள்ளியும், தெய்வயானையும் முறையே விருப்பாற்றலாகவும், (இச்சா சக்தி), செயலாற்றலாகவும் (கிரியா சக்தி), விளங்குகின்றார்கள். உலக இயக்கத்திற்கு இம்மூன்று ஆற்றல்களும் இன்றியமையாதவையாகும். ஆகவேதான் முருக வழிபாடு சிறப்புக்குரிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

சிறந்த முருகன் அடியாராகவும், தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்த தமிழாசிரியராகவும் விளங்கிய தவத்திரு.தேவராய சுவாமிகள் அன்பர் உலகம் உய்யும் பொருட்டு முருகப்பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளுக்கும், ஆறு கந்தர் சஷ்டிக் கவசங்களைப் பாடியுள்ளார். அத்துடன் அமையாமல் இடும்பன் கவசம், கடம்பன் கவசம் என்னும் இரு கவசங்களையும் அருளிச்செய்துள்ளார்.

தேவராய சுவாமிகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினர். திருமுருகன் திருவருளும், தவ ஆற்றலும், தமிழ்ப்புலமையும், ஒழுக்க மேன்மையும், மந்திர தந்திர நுணுக்கமும், யோகப்பயிற்சியும், ஞானவேட்கையும் வாய்க்கப் பெற்றவராக விளங்கினார் என்பது அவர்தம் கவசப் பனுவல்கள் வாயிலாகப் புலனாகின்றது.

திருவாவினன்குடி கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் ஆறாதாரங்களின் வடிவம், தெய்வம், வழிபாடு, யோகசாதனை பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றார். திருவேரக கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் ஓரெழுத்து மந்திரம், இரண்டெழுத்து மந்திரம், மூன்றெழுத்து மந்திரம், நான்கெழுத்து மந்திரம், ஐந்தெழுத்து மந்திரங்களையும், சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் உட்பொதிந்து வைத்துள்ளது எனப்பாடுகின்றார். திருப்பரங்குன்றக் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில்,

**‘சித்துகள் ஆடும் சிதம்பரச் சக்கரம்
நார்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
வித்தாய் நின்று மெய்ய்வொரு னோனே’ - எனவும்**

திருவாவினன்குடி கந்தர் சஷ்டி கவசத்தில்,

**‘சிதம்பரச் சக்கரம் தேவி சக்கரம்
மதம்வெறும் காளி வல்லசக்கரம்
மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
பதிகர்ம வீர புத்திரன் சக்கரம்
திருவை குணம் திருமால் சக்கரம்
அருள்வெருந் திகிரி அக்ஷிணி சக்கரம்
சங்குக சக்கரம் எல்லாச் சக்கரமும்
ஏக ரூபமாய் என்ருள்ளே நின்று**

கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க’

எனவும் சக்கரங்கள் (யந்திரங்கள்) பற்றிப் பேசுகின்றார்

திருவேங்கடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமாலையும் முருகப்பெருமானாகவே தேவராய சுவாமிகள் கண்டுகளிக்கின்றார்.

**சிவகிரி, கயிலை, திருப்பதி, வேளூர்
தவக்கதிர் காமம் சார்திரு வேரகம் - (திருப்பரங்குன்றம்)**

கதிர்காமம் செங்கொடு கதிர்வேங் கடமும் (குன்றுதோறாடல்)
திருமலையதனில் திகழுறு முருக (கடம்பன் கவசம்)

-எனவரும் அடிகளால் இதனை அறியமுடிகிறது.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமானை முருகனின் திரு அவதாரமாகவே தேவராய சுவாமிகள் காணுகின்றார்.

**‘எண்ணா யிரம்சமன் எதிர்கழு வேற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா’**

- திருவாவினன்குடிக் கவசம்.

இவ்வாறே அருணகிரி நாதரும் திருவெழுசுற்றிருக்கையில், திருஞானசம்பந்தரை முருகனாகவே பாடுகின்றார் என்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கது.

**‘ஒருநாள் உமைசூரு முலைப்பால் அருந்தி
 முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராசன்
 ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுருகன் இவன்என
 எழுதரும் அழகுடன் கழுமலத்(து) உதித்தனை’**

மேலும் அகத்தியர்க்கு அருந்தமிழ் உரைத்தது, திரு அருணகிரி திருப்புகழ்பாட இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தது, நக்கீரர் நற்றமிழ் நலம் வினவியது முதலிய செய்திகளைத் தேவராய சுவாமிகள் இக்கவசங்களில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்கவசப் பனுவல்களில் திருச்செந்தூர் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்திற்கு உரைகாணும் பேறு எனக்குக் கிட்டியது. பாடிய நல்லூர் ஆன்மிகவள்ளல் தவத்திரு. தியாகராசன் ஐயா அவர்கள் தொடர்ந்து வழங்கிவரும் ஊக்கத்தின் காரணமாக இக்கவச நூலுக்கும் உரைகாண முனைந்தேன். ஏற்கனவே ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவலுக்கும், மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய சிவபுராணத்திற்கும் திருவருள் கூட்டியதன் விளைவாக விளக்க உரைகள் காண முடிந்தது. இவ்விரு நூல்களும் அன்பர் திருக்கரங்களில் தவழவிட்ட பெருமை திரு.தியாகராசன் ஐயா அவர்களையே சாரும். ஐங்கராக்கும், சிவனார்க்கும் உரைநூல் கண்ட பிறகு முருகக் கடவுளின் திருவடிகளையும் பற்றும் பற்றுள்ளத்தையும்

திரு. தியாகராசன் ஐயா அவர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். பல பிறவிகளில் சிறுகச் சிறுக யான் சேர்த்த நல்வினையின் இருஉருவங்களே, மனித நேயச் செம்மல் தியாகராசன் அவர்களும், செந்தமிழ்க் குரிசில் புலவர்.முத்து ஆப்சகாயம் அவர்களும் ஆவார்கள்.

துள்ளித் திரிந்த சிற்றிளம்பருவத்தில் இருந்தே தொல் தமிழில் இலக்கிய, இலக்கண நலன்களையெல்லாம் அன்புறும் அன்னை அமுதாட்டுதல் போல, அன்றாடம் கற்பித்து கவிபாடும் ஆற்றலுக்கும், கருத்துக்களை நிரந்தரித்து சொல்லும் வல்லமைக்கும், கவினார்ந்த எழுத்தாற்றலுக்கும் உரமிட்ட பெருந்தகை முத்து. ஆப்சகாயம் அவர்கள். என் நெஞ்சத்தின் விரல்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஆன்மிக வீதிகளில் பையப்பைய நடை பழக்கி இன்று வரையிலும் புறம்புறம் திரிந்து வரும் தோன்றும் துணையாக விளங்கி வருபவரும் இவரே.

இக்கவச நூலுக்கும் உரைகாண்பதற்கு உறுதுணையாக விளங்கி ஆன்மிக உட்பொருளையெல்லாம் விளக்கி அருளிய பெருமை இவரையே சாரும். என் ஆசிரியப் பெருந்தகை முத்து ஆப்சகாயம் அவர்களின் துணைவியார் அன்னை ஜெயலக்ஷ்மி அம்மையார் உற்ற துணையிருந்து பலவகைகளிலும் ஊக்கப்படுத்தி வரும் பெருமாட்டியாவார்கள்.

மனிதநேயச் செம்மல் திரு.கு.தியாகராசன் அவர்களின் இல்லத்தரசி திருமதி பாலாமணி அவர்களும், இவர்தம் அன்புச் செல்வங்கள் திருமதி சரசுவதி செந்தில்நாதன், செல்வி கிருபாதேவி ஆகியோரும் ஆன்மிக நெறி நடக்கும் மங்கையர் திலகங்களாவர். இளமைதொட்டு உற்ற துணைவர்களாய் விளங்கும் திரு தி.மு.வெங்கடேசன் குடும்பத்தார்க்கும், திரு மா.சந்திரன் குடும்பத்தார்க்கும் என் நன்றியும் வாழ்த்துக்களும் உரியதாகுக.

கும்முடிப்பூண்டி வள்ளலார் மெய்ந்நெறிச் சபை நிறுவனர் திரு.தா.ஜகன்மோகன் அவர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பத்தார்க்கும் என் இதயமார்ந்த நன்றி மலர்களைத் தூவுகிறேன். திருமதி மணிமேகலை, திருமதி நவநீதம் ஆகியோர்க்கும் என் அன்பின் காணிக்கை. என்மேல் உழுவல் அன்பு பாராட்டி வரும் திருமதி ராஜலட்சுமி கோபால கிருஷ்ணன், திருமதி.கெஜலட்சுமி முருகவேல், திருமதி பாரதிநிவேதிதா சிவாஜி, ஆகியோர்க்கு என் இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். என் உடனிருந்து உதவும் இளவல்கள் ஏ.மணிகண்டன், ஏ.ஞானசம்பந்தன், ச.இராமலிங்கம் ஆகியோர்க்கு என்றும் என் அன்பு உரியது.

கும்முடிப்பூண்டி செந்தமிழ்ச்சோலை அன்பர்கள் செந்தமிழ்க்குரிசில் புலவர் கோ.கோபாலகிருட்டிணன், பைந்தமிழ்ச்செம்மல் மு.சிவராம சுப்பிரமணியன், செந்தமிழ்க்குரிசில் புலவர் இ.சீனிவாசன் நற்பணிச் செம்மல் து.துலுக்காணம் என் ஆசிரியர் செந்தமிழ்ச் செல்வர் இரா.நந்தன், செந்தமிழ்த்தேனீ கோ.குருசாமி, தமிழன்பர் திரு.அப்புக்குட்டன், கலையியல் கவிமதி ச.சுரேஷ் உள்ளிட்ட அனைவர்க்கும் என் வாழ்த்துக்கள்.

எனை ஈன்ற பெற்றோர் திரு.வரதப்ப ரெட்டியார், திருமதி முனியம்மாள், இல்லத்துணைவியார் திருமதி சந்திரா, அன்புத் தங்கை தனலட்சுமி ஏழுமலை, அன்பு மகள் சுடர்விழி, அன்புமகன் அருள்மொழி, அன்பால் பெற்ற மகள் சா.ரேவதி ஆகியோர்க்கும் என் வணக்கமும் வாழ்த்துக்களும் உரியன.

இந்நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் முதல்படியை வெளியிடவும், பெறவும் மனமுவந்து முன்வந்த பெருமக்கள் அன்பு நண்பர் திரு.மு.வெங்கடேசன் அவர்களுக்கும், சேவைச் செம்மல் கோ.ம.கிருட்டிணமூர்த்தி அவர்களுக்கும் என் வணக்கமும் நன்றியும் உரியதாகுக. நான் பணியாற்றும் பெரம்பூர் சி.டி.டி.இ. மகளிர் கல்லூரியின் பேராசிரியர்கள் முனைவர் க.பிரீதா, முனைவர் ஜ.வள்ளி, திருமதி.எழிலரசி ஆகியோர்க்கும் என் வாழ்த்துக்கள். இந்நூலை நேர்த்தியாகவும் அழகாகவும் அச்சிட்டு உதவிய பிரியங்கா அச்சக உரிமையாளர் அன்பிற் சிறந்த பெருமகன் திரு.இரவீந்திரன் அவர்களுக்கும், கணினி அச்சில் கைதேர்ந்தவரும், நற்பண்பும், சாந்த குணமும் உடையவராகிய அன்புச்செல்வர். திரு. பஞ்சநாதன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியும் வணக்கமும் என்றென்றும் உரியன.

தவத்திரு.தேவராய சுவாமிகள் ஆறு கந்தர் சஷ்டிக் கவசங்கள் பாடியிருப்பினும், தற்போது உரைகண்டுள்ள திருச்செந்தூர் கந்தர் சஷ்டிக் கவசமே அன்பர்கள் பலராலும் ஓதப்பட்டு வருகின்றது. நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திலிருந்தே என் நண்பர் திரு. மு.வெங்கடேசன் அவர்களின் தந்தையார் தெய்வத்திரு.கே.டி.முத்துசாமிப் பிள்ளையவர்கள் நாள்தோறும் இக்கவசத்தினை உள்ளம் உருகப் பாடிவந்ததைக் கேட்டிருக்கின்றேன். அந்தச் சைவமெய்யன்பரை இத்தருணத்தில் நினைவு கூர்தல் சாலப்பொருத்தமாகும். இதனாலேயே அவர்தம்

முத்தமைந்தர் திரு.மு.வெங்கடேசனைக் கொண்டு இப்பக்திப் பனுவலை வெளியிட வேண்டும் என்கிற ஆவல் என்னுள் உதித்தது. திருச்செந்தூர் திருத்தலம் செவ்வேள் முருகன் சூரனை வதம் செய்த தலம் ஆதலால் இத்தலத்தின்மீது பாடப்பெற்ற கவசத்திற்கு மிகுந்த ஆற்றல் உண்டென்பது வெள்ளிடைமலை. மனம் உருகி ஓதும் மெய்யன்பர்களின் பகைமையை ஓட்டி, தடைகளை அகற்றி, வளமும், நலமும், மங்களமும், பெருகச்செய்யும் மந்திரவல்லமை இக்கவசத்திற்கு உண்டு. கவச பாராயணம் செய்யும் அன்பர்கள் பொருள் உணர்ந்து ஒதி வருவார்களானால் தம் வாழ்வில் பேரின்பமும் பெருநன்மையும் எய்துவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்திருச்செந்தூர் கவச உரையோடுகூட, ஏனைய ஐந்து அறுபடை வீடுகளின் கந்தர் சஷ்டிக் கவசங்களின் மூலங்களும், இடும்பன் கவசம், கடம்பன் கவசம் ஆகியவற்றின் மூலங்களும் பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. அன்பர் திருக் கூட்டம் அனைத்தையும் உள்ள நிறைவோடு, அன்றாடம் ஒதி, அழகன் முருகனின் திருவருள் இன்பம் எய்தப் பெறுவதாகுக.

புதாகம்முடிப்பூண்டி

18.03.2010

இன்ப அன்புடன்

வ.விசயரங்கன்

துணை நூற் பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம்
2. திருக்குறள்
3. குறுந்தொகை
4. திருமந்திரம்
5. தேவாரம்
6. திருவாசகம்
7. திருமுருகாற்றுப்படை
8. திருப்புகழ்
9. கந்தர் அனுபூதி
10. கந்தர் அலங்காரம்
11. கந்தர் கலிவெண்பா
12. திருவருட்பா
13. சண்முகக் கவசம்
14. சண்முகாஷ்டகம்
15. குமாரஸ்தவம்
16. கந்தர் சஷ்டிக் கவசங்கள்
17. கடம்பன் கவசம்
18. குண்டலினி சக்தி
19. குண்டலினி யோகம்
20. வெள்ளிமலைக் கந்தர் விருத்தம்
21. உபநிடத சாரம்
22. அபிதான சிந்தாமணி
23. கௌமாரம்
24. சக்தி மஹிம்னா ஸ்தோத்ரம்
25. சிவ வாக்கியர் பாடல்கள்
26. வைத்திய மூலிகை அகராதி
27. சத்ரு சம்ஹார திருசதி

திருச்செந்தூர் ஸ்ரீகந்தர் சஷ்டி கவசம் - மூலம்

(தேவராய சுவாமிகள்)

காப்பு

துதியோர்க்கு வல்வினையோம்; துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதியோர்க்கு செல்வம் பலித்துக்-கதித்(து) ஓங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தன.

அமரர் இப்தீர் அமரம் முரிந்த
குமரன்அடி நெஞ்சே குறி.

திருச்செந்தூர்

சஷ்டியை நோக்கச் சூறணை பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் கிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி பாட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால் எனக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
கிந்திரன் முதலா என்முகை போற்ற
மந்திர வாழ்வெல் வருக வருக

- 10

வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நனைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சூறணை பவனார் சூதியில் வருக

ரஹண பவச ராரா ரார
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹ வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென

-20

வசா ஹணப வருக வருக!
அசுரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக!
என்னை ஆளும் இளைமோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசறும்
யாந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும், உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும், கிளவொளி யையும்
நிலையெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

-30

சண்முகன் நீயும், தனியொளி யெளவும்
குண்டலி யாம்சிவ குகன் தினம் வருக,
ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈரறு செவியில் இலகுகுண்டலமும்
ஆறிரு தின்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி புண்ட நவரத்ன மாலையும்

-40

முப்பரி நூலும் முத்தனி மார்பும்
செய்யறு குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் கூரொளிய் மட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
இருதொடை அழகும் இணைமுழுந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழுங்க

செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 மிக்குண மிக்குமி, மிக்குண மிக்குண

-50

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ரூரூரூ ரூரூரூ ரூரூரூ ரூரூ
 ருருரு மிக்குமி ருரு மிக்குமி
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யானும் ஏராகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று

-60

உந்திரு வாடியை உறுதியென் றென்னும்
 எந்தனை வைத்துள் கிணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் கிறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பாயாபுகை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் கிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி கிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக விரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் வருவேல் காக்க

-70

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செம்மிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிவங் கழுத்தை கினியவேல் காக்க
 மார்பை கிரத்தின வாடிவேல் காக்க
 சேரின முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 மிடிக விரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் குதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க

-80

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்வெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 மிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வாடக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 கனைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக விரண்டும் கருகைவேல் காக்க

-90

முன்கை மிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 மின்கை மிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சூஸ்வதி நற்றுனை யாக
 நாயிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முகைவேல் காக்க
 எவ்வாறு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரைமிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

-100

எமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொழிப

வில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
மிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும் -110

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
வண்களைத் தொடரும் நிரமராக் கதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
திரிசிகாட் பேரி தித்துள்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிதுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா னர்களும்
என்வாய் சொல்லவும் திடிவிழுந் தோடி
ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும் -120

பூனை மயிரும் மிள்ளைகள் என்பும்
நகரும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
காகம் பணரும் காவுடன் சோறும்
ஒதும்அஞ் சனரும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளனைக் கண்டாற் கலங்கிட -130

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு பூண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் போப்
படியினில் குட்பப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு

முட்டு முட்டு முழிகள் மிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

-140

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஒடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடா தோடத்
 தேனும் பாய்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புகு சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சமித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

-150

சுலையயங் குளமம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விய் புகுதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை பாய்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்காய்
 மண்ணா ளரசும் மகிழ்ந்துற வாகவும்

-160

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சூரவண பவனே கைலாஸி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 யாரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
கிரும்பனை அழித்த கினியவேல் முருகா
தனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா

-170

கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழுநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
ஆவினன் குழவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
சமரா புரிவாழ் சண்டுகத் தரசே
காராரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என் நா இருக்க யானுனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை

-180

நேச குடன்பான் நெற்றியில் அணியாய்
பாச விகைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் வறவே உள்ளரு ளாக
அன்புடன் கிரஹி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
சித்திவெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வாழவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

-190

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிறைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செவிறும்
வற்றவன் நீகுரு வொறுப்பு துன்கடன்
வற்றவன் குறமகள் வற்றவ னாமே

பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழுத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

-200

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
அசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நிகைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிய் பவர்கள்
ஒருநாள் முய்த் தாறுருக் கொண்டு
ஒதியே செறித்து உகந்து நீ றனிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன வுண்மர் செயல தருளுவர்

-210

மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரொட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நிகைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி

-220

அறிந்தென துள்ளம் அட்டலட்ச மிகளில்
வீரலட்ச மிக்கு விருந்துன வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தவித்த
குருபுள் யுழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி

எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வாடிவறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

-230

திருமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
கிடும்பா யுதனே கிடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயில் நட மிடு வோய் மலாடி சூணம்
சூணம் சூணம் சூறண பவலும்
சூணம் சூணம் சங்குக்கா சூணம்!

-238

உ

தேவராய சுவாமிகள் அருளிய

கந்தர் சஷ்டி கவசம் உரை

(திருச்செந்தூர்)

காப்பு

துதியோர்க்கு வல்வினையோம் துன்பம் யோம் நெஞ்சில்
பதியோர்க்குச் செவ்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும்கை கூடும் நிமரை அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய மும்மலங்களால் பற்றப்படாதவராகி உயிர்களின் மும்மலங்களை நீக்கும் சிவபெருமான் அருளால் தோன்றிய முருகப் பெருமான்மீது பாடப்பெற்ற கந்தர் சஷ்டி கவசம் தன்னை (நித்தம் நித்தம் ஒதித்) துதிப்பவர்களுக்கு அவர்களை வாட்டி வருத்தும் கொடியவினைகள் விலகியோடும்; வினை வயத்தால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள் நீங்கும்; இக்கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தினை மனனம் செய்து, நெஞ்சில் பதித்து, நீள நினைப்பவர்க்கு அனைத்து வளங்களும் உண்டாகிச் செழித்து ஓங்கும்; தன்னில் தானாய் அமரும் மோன நிலையாகிய நிஷ்டையும் கைகூடும்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் : கந்தப்பெருமான் திருவருள் புரிந்துக் காத்திடவேண்டும் என வேண்டித் துதிக்கும் காப்புச் செய்யுட்கள்.
1.திருப்பரங்குன்றம் 2.திருச்செந்தூர் 3.திரு ஆவினன்குடி (பழநி)
4.திருவேரகம் (சுவாமிமலை) 5.குன்றுதோறாடல் 6.பழமுதிர்சோலை
ஆகிய அறுபடை வீடுகள் மீது தேவராய சுவாமிகளால் பாடப்பட்டுள்ளன. சஷ்டி கவசம்- ஆறுகாப்புச் செய்யுட்கள். இப்பாடல் நேரிசை வெண்பா யாப்பில் அமைந்தது.

குறள் வெண்பா

**அமரர்கீழ் தீர அமரம் புரிந்த
அமரன்மே லெஞ்சே குறி.**

குரபன்மன், சிங்கமுகாசுரன், தாரகாசுரன் ஆகிய அசுரர்களால் தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் தீருமாறு போர் புரிந்து திருவருள்செய்த குமரக் கடவுளின் திருவடிகளையே பற்றிக்கொண்டு நெஞ்சமே உய்வாயாக!

அமரர்-தேவர், இடர்-துன்பம், அமரம்-போர்.

சிரகிரி வேலவன்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சீஷ்டகுக்(கு) உதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் கிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கின்னினி யாட,
மைய நடஞ்செயும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக்காக்க (என்று) உவந்து,
வரவர வேலா யுதனார் வகுத
வகுத வகுத மயிலோன் வகுத
கிந்திரன் குதலா என்நிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வகுத வகுத
வாசவன் மருகா வகுத வகுத
நேசக் குறமகள் நனைவோன் வகுத
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வகுத
நீற்றும் வேலவன் நித்தம் வகுத
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வகுத

(1-15)

சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை இடையறாது சிந்திக்கும் மெய்யன்பர்களுக்குச் செவ்வொளி வீசும் வேலொடு வந்து முருகப்பெருமான் அருளுவான். அப்பெருமானின் திருவடிகளில் மணிகள் பல இட்டம்பெற்ற சதங்கைகள் இனிய இசை எழுப்பவும், கிண்கிணிகள் சேர்ந்து ஒலிக்கவும், மயில்மீது அமர்ந்து ஞான நடம் புரிவான்.

அன்பர்கள், ‘முருகபவ்யருமானே! உனது திருக்கரத்தில் ஏந்தியுள்ள வேலாக் காத்நருள் செய்வாயாக’ என்று மகிழ்ச்சியுடன் எப்போதும் துதித்துவர, அத்தகைய அன்பர்தம் வேண்டுதலை நிறைவேற்ற வேலாயுதனே! நீ விரைந்து வருவாயாக! மயில்மீதேறி உடனே வருவாயாக! இந்திரன் முதலான எட்டுத்திசைத் தெய்வங்களும் வணங்கித் துதிக்கும் மந்திர வடிவேலனே! வருவாயாக ! விண்ணுலகத் தலைவனாகிய இந்திரனின் மருகனே! வருவாயாக! காதல் வள்ளியை நனைந்து இன்புறுபவனே வருவாயாக! ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட தலைவனே வருவாயாக! திருநீற்றொளி துலங்கும் வேலவனே நாளும் வருவாயாக! கயிலை மலையில் விளங்கும் இறைவா விரைந்து வருவாயாக!

விளக்கம் : சஷ்டி - ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஐப்பசித்திங்கள் வளர்பிறை ஆறாம்நாள் கந்த சஷ்டியாகும். அன்பர்கள் வளர்பிறை பிரதமை தொடங்கி, சஷ்டி முடிய ஆறு நாட்களும் நோன்பிருந்து, முருகனை வழிபட்டால் இம்மை, மறுமைப் பயன்களை அடையலாம். முருகன் இந்த சஷ்டி நாளன்றுதான் சூரபன்மனை வதம் புரிந்தான். சூரபன்மன், சிங்கமுகாசுரன், தாரகாசுரன் ஆகிய மூவரும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களின் உருவகங்களாவர். மும்மலங்களை அகற்ற ஞானத்தால் மட்டுமே இயலும். எனவேதான் ஈசன் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய, ஞானக் கடவுள் முருகன் சூரர்களை வதம் செய்தான் எனப் புராணம் புகல்கின்றது. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வளர்பிறை ஆறாம் நாள் (சஷ்டி திதி) முருகனுக்கு உகந்த நாளாகும். ஒவ்வொரு வாரமும் செவ்வாய்க்கிழமையிலும், ஒவ்வொரு மாதமும் சஷ்டியிலும் விசாக நட்சத்திரத்திலும், ஆண்டில் ஐப்பசி கந்த சஷ்டி ஆறு நாட்களிலும் நோன்பிருந்து இறைவுனைக் கொண்டாடுதல் நலம். சஷ்டியை நோக்க என்பது ஆறெழுத்து மந்திரத்தையும், ஆறு திருமுகங்களையும், தேவராய சுவாமிகள் இயற்றியருளிய ஆறு கவசங்களையும், முருகனது ஆறு படைவீடுகளையும் நினைத்து நோக்க எனினும் பொருந்தும்.

ஆறு திருய்தி கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்றிஹுடன்

கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே -கந்தர்கலிவெண்பா.

சரவணபவன்- சரவணப் பொய்கையில் பிறந்தவன். சிஷ்டர்- உள்ளம் செம்மைப்பட்ட மேலோர். மயில் வாகனனார்- ஆணவ மலமாகியசூரபன்மன் சேவலும் மயிலுமாகி கொடியாகவும்,

வாகனமாகவும் ஆயினான். மும்மலங்களில் கன்மம், மாயை ஆகிய இரு மலங்களும் முத்திநிலை அடைபவர்களை விட்டு விலகிப்போய்விடும். ஆணவ மலம் மட்டும் ஆன்மாவோடு ஒடுங்கி, இறைவன் திருவடியில் அடங்கி நிற்கும். இதனால்தான் சிங்கமுகாசுரன், தாரகாசுரன் இருவரும் அழிந்துபோக ஆணவ மலத்தின் குறியீடாகிய சூரபன்மன் சேவலும் மயிலுமாகி அடங்கி நிற்கிறான்.

இந்திரன் முதலா எண் திசை போற்ற - எண் திசைக்குரிய தெய்வங்கள் இங்கே குறிக்கப்படுகின்றன.

1. கிழக்கு	- இந்திரன்	2. தென்கிழக்கு	- அக்கினி
3. தெற்கு	- யமன்	4. தென்மேற்கு	- நிருதி
5. மேற்கு	- வருணன்	6. வடமேற்கு	- வாயு
7. வடக்கு	- குபேரன்	8. வடகிழக்கு	- ஈசானன்

இதனையே, 'இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற' என்று தேவராய சுவாமிகள் குறிக்கின்றார்.

‘உதிக்கின்ற இந்திரன் சங்கி யாமுந்

துதிக்கும் நிருதி வருணன் நல் வாயு

மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை ஈசன்

நிதிந்(து)என் திசையும் நிறைந்து நின்றாரே’

- திருமந்திரம்.

மந்திர வடிவேல்-மந்திரம் என்பது நிறைமொழி. வேண்டியதை விளைக்கும் ஆற்றல் படைத்தது.

பராசக்தியால் அருளப்பட்ட வேலும் எண்ணியது முடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. ஆகவே மந்திர வடிவேல் என அழைக்கப்பட்டது. வாசவன் மருகன் - இந்திரனின் யானையாகிய ஐராவதம் ஈன்ற தெய்வயானையை மணந்ததால் மருகன் இந்திரன் மருகன் என அழைக்கப்படுகின்றான். (வாசவன் - இந்திரன்)-

நேசக் குறமகள் - வள்ளி. மருகப் பெருமான் மேல் தீராக் காதல் உடைய மெய்யன்பர்கள் யாவருமே வள்ளியாவர். நேசக் குறமகள் நினைவோன் என்னும் தொடர் ‘நேசக் குறமகளை நினைப்பவன்’ எனவும் ‘நேசக்குறமகளால் நினைக்கப் படுவோன்’ எனவும் விரியும். அன்பால்

நினைந்துருகும் பக்தர்களை நோக்கி, அவனும் விரைந்து வருவான் என்பதனை இது சுட்டுகின்றது.

ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா - ஈசன் நெற்றிக் கண்ணில் ஞானச் சுடராய்த் தோன்றிய முருகப் பெருமான் சரவணப் பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகளாய்க் கார்த்திகை மாதர் அறுவர் திருமுலைப்பால் உண்டு, உமாதேவி எடுத்தணைக்க ஒருடலும், ஆறு முகங்களுமாய்க் கந்தன் எனப் பேர் பெற்றான்.

‘ஏறு மயிலேறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புனர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானவாரூள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே’

-என்று அருணகிரி நாதர் ஆறுமுகங்களின் திருவருட் பெருமையினைப் பாடுகின்றார். நக்கீரர், குமரகுருபரர் முதலானோர் ஆறுமுகங்களின் சிறப்புக்களை பாடித் துதிக்கின்றனர். நீறிடும் வேலவன் - முருகன் சிவக்கொழுந்து என்பதைச் சுட்டுகின்றது. சிரகிரி-கயிலை மலை பெயைப் பொதுப் பொருள் கூறப்படுகிறது. முதுகுத் தண்டாகிய மேருமலையின் உச்சியில் உள்ள பிரம்ம ரந்திரத்தைக் குறிக்கும். சிரம் - தலை, பிரம்ம ரந்திரத்தில் இறைவன் இலங்குவான் என்பதையே சிரகிரி வேலவன் என்று சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆறெழுத்து மந்திரம்

சுரஹண பவனார் சூதியில் வருக
ரஹண பவச ராரர ரார
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரி
விணபவ சுரஹ வீரா நமோ நம
நிபவ சுரஹண நிற நிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக

(16-21)

சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து பீஜ மந்திரத்திற்கு உரியவனாகிய முருகப்பெருமானே! விரைவினில் வருவாயாக! ரஹணபவச எனவும், ஹணபவசர எனவும், ணபவசரஹ எனவும், பவசரஹண எனவும், வசரஹணப எனவும் பீஜ மந்திர ஒலிகளை முறையாக மாற்றி ஒலித்து முருகப் பெருமானின் திருவருளை வேண்டுகின்றார்.

விளக்கம் : ஓம் சரஹணபவ என்ற மந்திரம் சண்முக நாதனுக்கு உகந்த ஆறெழுத்து மந்திரம். இதனை இன்று பலரும் சரவணபவ என்றே வழங்குவர். (ஓம்) ஸம் ரம் ஹம் ணம் பம் வம் என்பதன் மறைமொழி இது. சம், வம் என்னும் முதல் மற்றும் இறுதி அக்ஷரங்கள் மூலாதாரத்திலும், ரம், பம் ஆகிய இரண்டாவது மற்றும் ஐந்தாவது அக்ஷரங்கள் சுவாதிஷ்டானத்திலும், ஹம் என்னும் எழுத்து ஆக்ஞையிலும், ணம் என்னும் அக்ஷரம் மணிபூரகத்திலும் தொடர்புடைய அக்ஷரங்களாகும்.

சம், வம் என்னும் அக்ஷரங்கள் பிருதிவி மண்டலத்திலும், ரம், பம் என்னும் அக்ஷரங்கள் ஜல மண்டலத்திலும், ணம் என்னும் அக்ஷரம் அக்கினி மண்டலத்திலும் ஹம் என்னும் அக்ஷரம் மனமண்டலத்திலும் ஒளிக்கின்றன. சரஹணபவ என்னும் ஆறெழுத்திலும் உள்ள அகர ஒலிகள் விசத்தியுடன் தொடர்பு கொண்டது. இது ஆகாச தத்துவத்துடன் தொடர்புடையது.

இறைவன் இதயக்குகையில் மறைந்திருப்பவன் ஆதலால் முருகனுக்கு குகன் என்னும் பெயருண்டு. அநாகதம் என்னும் இதயக் குகையில் முருகன் மறைந்திருப்பதால் ஆறெழுத்து மந்திரத்திற்குரிய இடங்களில் அநாகதம் கூறாது மறைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

‘சம்யிரமணிய சத்ரு சம்ஹார திரிசதி’ என்னும் நூலில் முருகனது முந்நாறு திருப்பெயர்கள் பீஜாக்ஷரங்களையே மையமாக வைத்துப் பலரால் ரகசியமாக ஆரதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. திருவேரகம் என்னும் சுவாமிமலை திருத்தலத்தில் இன்றும் இந்த சத்ரு சம்ஹார திரிசதி வழக்கத்தில் உள்ளது. அகப்புறப் பகைவர்களை அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்டதாக நூல்பெயர் இருந்தாலும் ஐந்தொழில்ஆற்றலே மந்திரத்தின் உட்கிடக்கை.

சரஹணபவ என்ற மந்திரம் ஐந்தொழில் ஆற்றலில் படைப்புத் தொழிலை உள்ளடக்கியதாகவும், ரஹணபவச என்ற மந்திரம் காத்தல் தொழிலுக்குக் காரணமாகவும், ஹணபவசர என்ற மந்திரம் அழித்தல்

தொழிலுக்கு ஆதாரமாகவும், ணபவசரஹ என்னும் மந்திரம் மறைத்தல் தொழிலுக்கு உறைவிடமாகவும், பவசரஹண என்னும் மந்திரம் அருளல் தொழிலுக்கு மூலமாகவும், வசரஹணப என்னும் மந்திரம் ஐந்தொழில் ஆற்றலை ஒருங்கே கொண்ட அஸ்திரமாகவும் சுட்டப்படுகின்றன. சிவபெருமான் தமது ஐந்து முகங்களோடு அதோமுகம் என்னும் ஆறாவது முகமும் சேர்த்து அறுமுகனைப் படைத்தான் என்பர். எனவே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களும் ஈசனின் அம்சமாகிய எழில் வேலனும் புரிகின்றான் என்பது தத்துவம்.

‘ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமும் தந்து திருமுகங்கள் ஆறாகி’ என்று கந்தர் கலிவெண்பாவில் குமரகுருபர அடிகளார் பாடுதல் காண்க. கடம்பன் கவசம் என்னும் பனுவலிலும் இந்த ஆறெழுத்து மந்திரத்தை தேவராய சுவாமிகள் முறைமாற்றி ஒதுவது ஈண்டு நோக்கத் தக்கது.

‘சூரஹ ஸவனே! சங்கரி மகனே!

சற்குரு ஜயஜய சன்முகனே!’ - என்று இன்றைய உபாசனா குலபதி துர்க்கைச் சித்தர் ‘சண்முகாஷ்டகம்’ எட்டுப் பாடல்களிலும் நிறைவு செய்திருப்பது அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

‘ஓம் ஓம் ஓம் ஓம் ஓங்கார முகுக
ரீங் ரீங் ரீங் ரீங் ரீங்கார முகுக
ஜயம் கிலியம் ஆகிய முகுக
ஒளவும் சவ்வு மாள முகுக
சச சச சூரஹஸவ ஓம் முகுக
ராரார ரஹஸவஸ ஓம் முகுக
ஹஹஹஹ ஹஸவஸா ஓம் முகுக
ணணணண ஸபவசரஹ ஓம் முகுக
யாயய பவசரஹ ஓம் முகுக
வவவவ வசரஹஸப ஓம் முகுக’ -கடம்பன் கவசம்

தவயோகி தேவராய சுவாமிகள் தாம் இயற்றிய கடம்பன் கவசத்திலும் அற்புதமாக முருகவனின் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை பீஜாட்சரங்களுடன் இருபுறமும் இணைக்கும் விந்தையைப் பாருங்கள். மந்திரமொழியாக வெளிப்படுத்துகின்றார் பத்து வரிகளில். இவற்றைச் சிந்திக்க வெளிப்படும் உண்மை இதுவே.

ஓம் ஹ்ரீம் ஜம் சாஹண்பவ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் ரஹண்பவச ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் செள ஹண்ப வசூ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் ஜம் ண்பவ சாஹ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் பவசாஹண ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் செள வசாஹண்ப ஓம்

என நேர்வரிசையிலும்

ஓம் ஹ்ரீம் ஜம் சாஹண்பவ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் சாஹண்பவ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் செள சாஹண்பவ ஓம்
 ஓம் ஹ்ரீம் ஜம் க்லீம் செள சாஹண்பவ ஓம்

என மேலிருந்து கீழ் வரிசையிலும்

முதலிலும் இறுதியிலும் பிரணவம் அமைத்து இசைக்கின்றார். இரண்டாவதாக சக்திப் பிரணவத்தை ஒலிக்கச் செய்கின்றார். அடுத்து சித்தர்கள் போற்றும் ஐம் - க்லீம் - செள பாலா மந்திரத்தை (வாலை) ஒலிக்கச் செய்கின்றார். நேர் வரிசையில் ஐந்தொழில் ஆற்றலை உள்ளடக்கிய சண்முக நாதனின் ஆறெழுத்து மந்திரம் சம்புடத்தில் மறைபட்டுள்ளது. சம்புடம் என்பது திருநீற்றை உள்ளிட்டு மூடிவைக்கும் ஒருகொள்கலன்

மேலிருந்து கீழ் வரிசையில் பார்க்கும் பொழுது, பிரணவம், சக்திப் பிரணவம் (ஹ்ரீம்) இரண்டும் முதலிலே வருகின்றன. சித்தர்கள் போற்றிய தேவியின் பீஜாட்சரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அடியிலும் மூன்றும் இணைந்து ஓரடியிலும் ஒளிக்கின்றன. சாஹண்பவ என்ற ஆறெழுத்து மாற்றமின்றி நான்கு வரிகளிலும் அமைந்துள்ளது. இறுதியில் பிரணவம் ஒலிக்கின்றது. இவ்வாறு முன்னும் பின்னும் பிரணவம் வைத்து இடையில் வைக்கும் பீஜாட்சரங்களும், தெய்வத் திருப் பெயர்களும் பேராற்றல் கொண்டன என்பர். திருச்செந்தூர் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தை அடியொற்றியே, தேவராய சுவாமிகள் மேலும் தெளிவாக கடம்பன் கவசத்தில் மந்திர எழுத்துக்களை அமைத்துள்ள முறை எண்ணி எண்ணி மகிழ்த்தக்கது.

மேலும் பழமுதிர்சோலை கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் தேவராய சுவாமிகள் பாடுகின்றார்.

‘சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
வவ்வும் னவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
பவ்வும் வவ்வுமாய் ஐகுதிர் சோலையில்
தவ்வியே ஆடும் சூவன பவனே’

இந்தொடரில் முதல் மூன்றடிகளிலும் சரவணபவ எனும் ஆறெழுத்து மந்திரம் மறைந்திருக்க, நான்காவது வரிசையில் வெளிப்படையாகப் புலப்படுகிறது.

இறையருட் சக்தியை உள்ளத்தில் தேக்கிய மனமாசகன்ற மெய்யன்பர்கள் மனம்வாக்கிறந்த மோன நிலையில் தாம் கண்டுணர்ந்த அனுபூதி நிலையைத் தகுதி சால் மற்றவர்களும் பெற்றாய்ய மறைமொழிகளாகவும், குறியீடுகளாகவும் (யந்திரம்) விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

‘நிறைமொழி மாந்தர் வருமை நிலத்து
மறை மொழி காட்டி விடும்’

- என்று பொய்யா மொழிப்புலவர் வள்ளுவரும்,

‘நிறைமொழி மாந்தர் ஆனையிற் கிவந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப’

என்று ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும் மந்திரத்தின் மாண்பை விளக்கிச் சென்றுள்ளனர்.

மனம், மொழி கடந்த மாசிலாப் பரம்பொருளை பூவுலக மாந்தர் பற்றிப் பிடிக்க மந்திரம், யந்திரம், தந்திரம் என்ற குறியீடுகளையும் காட்டியுள்ளனர். தகுதியிலார் மனத்தகத்து சென்றணுகலாகாது என்ற சீரிய நோக்கத்துடன் மறைமொழிகளாகவே (இரகசியக் குறியீடுகள்) இவை இன்றளவும் ஒளிர்கின்றன. மந்திரமொழியை உணர யந்திரமும், யந்திரத்தின் ஆற்றலை அறிய தந்திர வழிகளும் (செயல் முறை வழிபாடு) இயம்பிச் சென்றுள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டாகத் திருமுலர் திருவம்பலச் சக்கரம், ஏரொளிச் சக்கரம் நவாக்கரிச் சக்கரம் போன்ற குறியீடுகளை விளக்குகின்றார்

அவற்றை நாம் பிழையற உணர்வது எளிய செயல் அன்று. ஆனால் இத்தகு யந்திரங்கள் பல்கிப் பெருகி, ஆன்மிக உலகம், அரசியல் உலகம், வாணிப உலகம், பாமர உலகம் அனைத்திலும் இடங்கொண்டிருப்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப அவரவர் ஏதோ ஒரு சக்தியால் ஓரளவு பயன் பெற்றுவருவது உண்மைதான்.

ஓர் இடத்துத் திருமுலர் விளம்புகின்றார்:-

**‘இல்லடைந் தாலுக்கு இல்லாத(து) ஒன்றில்லை
இல்லடைந் தாலுக்கு இரய்து தாளில்லை
இல்லடைந் தாலுக்கு இமையன் தாம் ஒவ்வார்
இல்லடைந் தாலுக்கு இல்லாததில் ஆகையோ’**

இல்லடைதல் என்றால் என்ன? இல்லற வாழ்வா? இல்லவே இல்லை. தமிழ், ஆங்கிலம், முதலான பல மொழிகளிலும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள் பார்த்திருப்பீர்கள். இது போன்ற ஒரு கட்ட அமைப்பு அதாவது யந்திர அமைப்பு ஒன்பது எழுத்துக்கள் (நவாசுஷி) ஒன்பதுக்கு ஒன்பது என்பத்தோர் கட்டங்கள். ஒவ்வொரு கட்டமும் ஒரு இல்லம். சில குறிப்புகள் தருகிறார்.

சொற்கள் ஒன்பதை 81 கட்டங்களிலும் முறை தவறாமல் அமைத்து, முறைப்படி ப்ராணப் பிரதிஷ்டை செய்து உயிருட்டி பூஜைகள் புரிய வழிகாட்டுகிறார். நமக்குப் புலப்படவில்லை. யாருக்காவது இறையருள் கூடும் காலம் இவற்றின் மெய்ப்பொருள் விளங்கும் என்னும் வேட்கையால் இவற்றைச் சுட்டினேன்.

இவ்வாறே தேவராய சுவாமிகளும், கந்தர் சஷ்டிக்கவசத்திலும், கடம்பன் கவசத்திலும் யந்திர அமைப்பை மறை மொழியாக அமைத்துள்ளார் என்றே நம்புகிறேன். திருச்செந்தூர் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் ஆறெழுத்தை யந்திரத்தில் அடைத்து வழிபடும் முறை இயம்பப் பட்டுள்ளதாக உணர்கின்றேன்.

ச	ர	ஹ	ண	ப	வ
ர	ஹ	ண	ப	வ	ச
ஹ	ண	ப	வ	ச	ர
ண	ப	வ	ச	ர	ஹ
ப	வ	ச	ர	ஹ	ண
வ	ச	ர	ஹ	ண	ப

இதே போல் திருப்பரங்குன்ற கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்திலும், கடம்பன் கவசத்திலும் காணும் மந்திரப் பாடல்கள் யந்திர அமைப்புடையதாக இருக்கலாம். ஆர்வமுள்ளோர் தகுதிசால் பெரியோர்கள் மூலம் அறிந்து பயன் பெறுவார்களாக.

சசச சசச ஓம் ரீம்

ரரர ரரர ரீம் ரீம்

வவவ வவவ ஆம் ஹோம்

ணணண ணணண வாம் ஹோம்

பபப பபப சாம் சூம்

வவவ வவவ கௌம் ஓம்

(திருப்பரங்குன்றம் கந்தர்சஷ்டி கவசம்)

ச	ச	ச	ச	ச	ச	ஓம்	ஹ்ரீம்
ர	ர	ர	ர	ர	ர	ஹ்ரீம்	ஹ்ரீம்
வ	வ	வ	வ	வ	வ	ஆம்	ஹோம்
ண	ண	ண	ண	ண	ண	-வாம்	ஹோம்
ப	ப	ப	ப	ப	ப	சாம்	சூம்
வ	வ	வ	வ	வ	வ	கௌம்	ஓம்

திருப்பரங்குன்ற கந்தர் சஷ்டி கவசமும் ஓம், ஹ்ரீம் போன்ற பீஜாக்ஷரங்களுடன் சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் சேர்ந்து ஒளிரும் யந்திர அமைப்பாக இஃது இருக்கலாம். இவற்றால் கந்தர்சஷ்டிக் கவசம் இயற்றிய தேவராய சுவாமிகள் மந்திர சாத்திர வல்லுநர் என்பதைத் தெளிவாக உணர முடிகிறது. கந்தர் சஷ்டிப் பாராயணம் வேண்டுமோர்க்கு வேண்டும் பயன் விளைக்கும் ஆற்றல் கொண்டது என்பதை இதனால் உணரலாம்.

(ரரரர ரரர), (ரிரிரி ரிரி), (நிறநிற நிறென) என்னும் ஒலிகளும், முறைமாற்றி வரும் எழுத்துக்களுக்கு முன்வரும் ர, வி, நி போன்ற ஒலிகளும் நம் உள்ளிருக்கும் ஆற்றலை எழுப்பத் தூண்டுதலாய் அமைந்த ஒலிகளாய் இருக்கலாம். மேலும் நம் நாடிகளை தூய்மைப் படுத்தும் ஒலிகளாகவும் இருக்கலாம்.

வேலோன் வருக!

அசுரர் குழகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங் குசும்
பாந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக (22-26)

குரபன்மன் முதலான அசுரர்களை மூலத்தோடு குலம் கெட அழித்த தலைவனே! வருவாயாக! என்னை ஆளுகின்ற இளையோனே! உன்னுடைய பன்னிரு திருக்கரங்களில் பன்னிரு ஆயுதங்களையும், பாசம் அங்குசம் முதலிய தீமையை அழிக்கும் கருவிகளையும் ஏந்தி, பன்னிரு திருவிழிகளில் அருளொளி வீச என்னைக் காத்து ஈடேற்ற வேலவனே! விரைந்து வருவாயாக!

விளக்கம் : ஈசனின் இளைய மைந்தன் ஆதலால் 'இளையோன்' என்றார். இயற்கை வளமும், எழிலும் கொஞ்சம் குறிஞ்சி நிலக்கடவுள் ஆதலால், எழில் இளமை வாய்ந்த இளையோன் என்றார் தேவராய சுவாமிகள். நக்கீரப் பெருமானும், 'என்றும் இளையாய்! அழகியாய்!' என்று திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாவில் நவிலுதல் காண்க!

பன்னிரு திருக்கரங்களில் முருகன் உயிர்களைக் காத்தற்பொருட்டு ஏந்தியுள்ள கருவிகளைத் தேவராய சுவாமிகள் குன்றுதோறாடல் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் நிரல்படக்கூறுதல் நோக்கத் தக்கது. அப்பாடற்பகுதி பின்வருமாறு :-

‘ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமரு

ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்'

சிவகுகன் தினம் வருக!

ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சவ்வும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியும் செளவும் கிளவொளி யையும்
நிலைவெற்றி என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சன்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக (27-32)

ஐம், க்லீம், சகரத்தோடு இணைந்த ஒளவும் (சௌம்) ஆகியவை பீஜமந்திரங்களாகும். இம்மந்திரங்களை செளம், ஐம், க்லீம் எனவும், க்லீம், செளம், ஐம் எனவும் முறைமாற்றி ஒதி அவற்றின் பயன்களை அடையவேண்டும். நிலைபெற்று என்முன்னால் ஒவ்வொரு நாளும் சோதியாய் விளங்கும் ஆறுமுகனே! நீயும் உன்னால் ஈசனுக்கு விளக்கி அருளப்பட்ட ஓம் எனும் பிரணவமந்திரமும், பிரம்ம மந்திரத்தை அடைந்து முத்தி இன்பங்காண ஆதாரமாய் விளங்கும் குண்டலிச் சக்தியுமாக சிவகுகனே! நாளும் வருவாயாக!

விளக்கம் : ஐம்-க்லீம்-சௌம், செளம்-ஐம்-க்லீம், க்லீம்-சௌம்-ஐம் என்ற பீஜாக்கூரங்கள் சுட்டப்படுகின்றன. இவை சித்தர்கள் வாலை என்னும் சத்தியைப் போற்றிய பீஜமந்திரங்களாகும். அருளாற்றலாகிய சக்தியின் துணையைக் கொண்டுதான் இறைவனை எட்டமுடியும். எனவே சித்தர்கள் இம்மந்திரங்களை ஒதி உய்ந்தனர்.

‘ஐம்’ என்பது கல்வி, வாக்கு வன்மை முதலிய கலையாற்றலை வழங்கும் கலைமகள் பீஜமந்திரம் ஆகும். ‘க்லீம்’ என்பது காமராஜ பீஜமந்திரமாகும். இம்மந்திரத்தில் உள்ள ‘ஈம்’ என்னும் ஒலி ‘ஓம்’ எனும் பிரணவத்திற்கு ஒப்பானதாகும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருளையும் வழங்க வல்லது ‘க்லீம்’ எனும் பீஜ மந்திரம். ‘சௌம்’ என்பது பராபீஜம் என்றும், சக்தி பீஜம் என்றும் அழைக்கப்படும். சகரத்தோடுகூடிய (ச்) ஒள என்னும் மந்திரம் ஆதலால் அடைவுடன் சவ்வும் எனவும் தேவராய சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

இம்முன்று பீஜ மந்திரங்களையும், தொடர்ந்து உச்சரிப்பதால் மட்டுமன்றி, தனித்தனியே ஒவ்வொன்றாய் உபாசிப்பதாலும் பயன்கிடைக்கும் என்று சக்தி மஹிம்னா ஸ்தோத்திரத்தில் பரமேஸ்வரனின் அம்சமான தூர்வாசமஹரிஷி குறிப்பிடுகிறார்.

‘ஐம்’ என்னும் கலைமகள் பீஜத்தைத் தியானிப்பவன் எல்லாப் பிறவிகளிலும் செய்த கருமமும் பாவமும் ஆகிய ஆரண்யம் போன்ற அஞ்ஞானத்தை ஞானமாகிற அக்கினியால் சாம்பலாக்கி, பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைகிறான். அனைத்தையும் அறியும் ஆற்றல் பெறுவான்; சப்தப் பிரம்மத்திற்கு இருப்பிடமாய் விளங்குவான் என்கிறார்.

கதிரவனைப் போன்ற வண்ணம் படைத்ததும், கிரியை, ஞானம், இச்சை ஆகியவற்றிற்குக் காரணமாயும், அளவற்ற சக்தியின் (பெருமையின்) வெளிப்பாட்டைத் தெளிவாக விளக்குவது; முத்தொழில் புரியும் மூவர் போற்றித் துதிக்கும் ஆற்றல் படைத்தது க்லீம் எனும் பீஜம். இது இக.பரநலன்களை ஒருங்கே தரவல்லது. க்லீம் என்பதில் ககரம் தருமம், லகரம் அர்த்தம், ஈம் காமம், பிந்து மோட்சம் அல்லது வீடுபேறு தருவது.

படைப்பின் தொடக்கத்தில் அனைத்தையும் தோற்றுவித்து, இடையில் கருமேந்திரியங்களையும், ஞானேந்திரியங்களையும் அவற்றின் கருமங்களுடன் படைத்து, சொல்லும் பொருளுமான விவகாரகாரண வடிவான இந்த உலக வடிவ பராசக்தியாய் உலகிற்கு வித்துப்போல் ஒளிர்வது சௌ எனும் பராபீஜம்.

தேவியின் ஸத் ஸ்வரூபம் அனைத்திலும் அந்தர்யாமியாகவும், சித் ஸ்வரூபம் அறிவாகவும், ஆனந்த ஸ்வரூபம் சக்தியாகவும் ஒளிர்வதை அனுபுதியால் உணர்வதே சாக்ஷாத்காரம். இதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிவது சித்தர்கள் போற்றிய வாலையமந்திரமே.

சித்தான மூன்ஹருத்துச் செயலாம் சோதி

சீரிய ஐயும் கிவியும் சவ்வுமாகி

முத்தான ஸ்ச உரு ஜரிக்க சித்தி -இராமதேவர் (சித்தர்)

ஆதிசங்கரர், வித்யாரண்யர், தூர்வாச மஹரிஷி திருமூலர் போன்ற அனைத்துச் சித்தர்களும் ஞானியர்களும் பீஜாக்ஷர உச்சாடனத்தை

விரிவாகவோ, குறிப்பாகவோ காட்டிச் சென்றுள்ளனர். பீஜாசுரங்களின் ஆற்றலை உணர்வதும் கடினம்; உணர்த்துவதும் கடினம்.

‘நனி ஓளி ஒவ்வும்’ என்பது ஓம் எனும் பிரணவத்தைக் குறிக்கும். குண்டலி:நான்கு இதழ்கள் கொண்ட மூலாதாரத் தாமரையின் நடுவில் குலகுண்டம் எனப்பட்ட விந்துவில் தன்முகத்தைக் கீழ்நோக்கி வைத்துக் கொண்டு குண்டலினிச் சக்தி எப்போதும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குண்டலினிச் சக்தியை எழுப்பிச் செலுத்தும் பொருட்டு அங்கே விளங்கும் சிவகுகளை வேண்டி அழைக்கின்றார்.

குறிப்பு : ‘சுன்றுகள் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்’ என்றும் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தில் பாடபேதம் உள்ளது. பிரணவத்தோடு, சாக்தப் பிரணவமாம் ஹ்ரீம் என்பதைச் சுட்டுவதாக பொருள் கொள்ள வேண்டும். ‘ஓம் ஐம் ஹ்ரீம் வேல் காக்க’ என்று சண்முக கவசம் குறிப்பிடுவது இங்கு கருதத் தக்கது.

தோற்றப் பொலிவு

ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கன்னமும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈரறு செவியில் கிடை குண்டலமும்
ஆறிரு தின்புயத்து அழகிய மார்பில்
பல்புஷ னாகும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
மும்புரி நூலும் முத்தனி மார்பும்
செம்புறு குடைய திருவாயி(று) உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் கூரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
கிருதொடை யுறும் கிணைமுருந் தானும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க

(33-46)

திருமுகங்கள் -ஆறும், அழகிய மணிமகுடங்கள் ஆறும், வெண்ணிறைணிந்த நெற்றியும், நீண்ட புருவமும், பன்னிரு விழிகளும், பவளம் போன்ற சிவந்த வாயும், பொலிவாய்த் தோன்ற, அழகுடை

நெற்றியில் நவமணிகள் பதித்த சுட்டி என்னும் அணிகலனும், ஈராறு செவிகளில் இலங்குகின்ற குண்டலங்களும், பன்னிரு திண்மையான தோள்களில் பலப்பல அணிகலன்களும், திருமார்பில் பொற்பதக்கமும், நல்ல நவரத்தினங்களால் கோக்கப்பட்ட மாலையும், முப்புரிநூலும், முத்துமாலையும் அணிந்து, அழகுமிளிரும் திருவயிற்று உந்திச் சுழி விளங்க, இடையில் ஒளிவிசும் பட்டுடையும், நவமணிகள் பதித்த நல்ல ஆடையும் உடுத்து, செவ்விய தொடைகளும், அழகிய முழந்தாள்களும் திகழ, திருப்பாதங்களில் சிலம்புகள் ஒலி எழுப்ப,

விளக்கம் : சிவகுருநாதனை வருகவென அழைத்த தேவராய சுவாமிகள் அவன்தன் தோற்றப்பொலிவை கேசாதிபாத வருணனையாய்ப் பாடித் துதிக்கின்றார். திருமுடி தொடங்கி, திருவடி முடிய வருணித்துப் பாடுதல் கேசாதி பாத வருணனையாகும். திருவடி தொடங்கி திருமுடி வரையிலும் உருவப்பொலிவைக் கற்பனையில் வடித்தல் பாதாதிகேச வருணனையாகும். நவமணிகளாவன : மாணிக்கம், முத்து, பவளம், மரகதம் (பச்சை), புஷ்பராகம், வைரம், நீலம், கோமேதகம், வைடூர்யம் என்பன. இவை முறையே சூரியன் முதலான ஒன்பான் கோள்களுக்கு ஒவ்வொன்றும் தனிச் சிறப்புடையன என்பதும் இங்கு நம் சிந்தனைக் குரியது. குண்டலம் - காதணி, பூஷணம்- அணிகலன் (ஆபரணம்), முப்புரி நூல் - பூனூல். உந்தி - கொப்பூழ். மருங்கு - இடை, சீரா-சீரை (ஆடை)

குருகவேள் குந்து

செககன செககன செககன செககன
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொககன
 நகநக நகநக நகநக நககன
 மிககன மிகமிக மிககன மிகன
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ரேரேரே ரேரேரே ரேரேரே ரேரே
 டகடக மிகமிக பங்கு மிகங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 குந்து குந்து குருகவேள் குந்து

செககண செககண எனத்தொடங்கி ஒலிக்கும் பலவகைப்பட்ட தொடர் ஓசைகள் தாளகதியில் ஒலித்துவர ஒளி வடிவானவனே! மயில்மீது அமர்ந்து முந்தி வர வேண்டும்! முருகவேளே! முந்தி வரவேண்டும்.

விளக்கம் : செககண செககண எனத்தொடங்கி, டங்கு டிங்கு என வரும் எட்டு அடிகளிலும் சிலம்பொலிக்க மயில் வாகனத்தில் ஆரோகணித்து வரும் முருகப் பெருமானின் வருகைக்கான விரைவைக் குறிக்கும் வேறுபட்ட நாதவொலிகள் சுட்டப் படுகின்றன. மனமுருகி வேண்டும் அண்பர்களின் குறைகளைய இறைவன் வெகு சீக்கிரம் விரைந்து வருவான் எனபதனையே இவ்வொலிக் குறிப்புகள் உணர்த்துகின்றன.

‘செககண செக தகுநிமி நோதி

திமியொள ஆடு மயிலோனே!

திருமலி வாள பழமுதிர் சோலை

மலையிசை மேவு வருமானே!’

- என இவ்வாறாக அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் பல இடங்களிலும் பாடுதல் காண்க.

விந்து - ஒளி. முருகப் பெருமான் அன்பரை நோக்கி வரும் ஒளி முதலில் கேட்கிறது; அருகில் நெருங்கியவுடன் மயில்மேல் அமர்ந்த கோலம் காட்சிக்குப் புலனாகிறது. இதையே, விந்து விந்து மயிலோன் விந்து எனப் பாடுவதாகக் கொள்ளலாம். இறையனுபவம் கூட நாதம், விந்து இரண்டும் உறுதுணையாகும் என்பதை இத்தொடர்களால் உய்த்துணர முடிகின்றது.

இறையருள்பெற ஒலி அல்லது ஒளியே வழித்துணையாகும். நாதமாகிய ஒலி அநாஹதத்திலும், பிந்துவாகிய ஒளி புருவநடுவாம் ஆக்கொயிலும் இருந்து வழிகாட்டுகிறது. மனம் அடங்கும் ஸ்தானமே புருவநடு.

‘வெற்றிக்கு நேரே புருவத்து) கிடைவெளி

உற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்

பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் கிருந்திடும்

சிற்றம்பலம் என்றுசேர்ந்து கோண்டேனே’

-திருமுலர்

‘நெற்றி யற்றி உழுவுகின்ற நீலமா விளக்கினை
.....

உற்றிருந்து யாரடா உள்னொளிக்கு மேல்ஒளி’ -சிவவாக்கியர்

‘புருவோர் மத்யே சிவஸ்தானம்

மனஸ் தத்ர விலியதே’ - என்பது உபநிடத வாக்கியம்.

இறைவனின் புருவநடுவில் பிறந்த சுடரொளியே திருமுருகன்.

எப்பொழுதும் எனைக் காக்க

எந்தனை யானும் ஈரகச் செல்வ!

மைந்தன் வேண்டும் வரம்மகிழ்ந்(து) உதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா லீலா விநோதன் என்(று)

உன்திரு வடிவைய உறுதியெய்(று) என்னும்

எந்தனை வைத்து உன்கிணையடி காக்க!

என்உயிர்க்(து) உயிராம் கிறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் யானைக் காக்க

அடியென் வதனம் அழகுவேல் காக்க

வாய்புகை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வேல் கிரண்டு கண்ணிகளைக் காக்க

விதிசெவி கிரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிகள் கிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் வாயுவேல் காக்க

முய்யத் (து) கிருபல் முனைவேல் காக்க

செய்ரிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்னம் கிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்கிளங் கழுத்தை கிரியவேல் காக்க

மார்பை கிரதன வடிவேல் காக்க

சேர்கிள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவேல் கிருதோள் வளம் வறக் காக்க

நிடிகள் கிரண்டும் வாயுவேல் காக்க

அழகுடன் குதுகை அருள்வேல் காக்க

பழு பதினாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க

சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நானாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆன்வென் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வாட்க் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருகைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரன்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சூர்வதி நற்றுனை யாக
 நாயிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முய்யால் நாடியை முகைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வஜ்ரவேல் காக்க
 அரைஇருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 நாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க

(57-103)

என்னை ஆளுகின்ற திருவேரகம் என்னும் சுவாமிமலையில்
 எழுந்தருளியிருக்கும் திருவருட்செல்வனே! உன்மந்தனாகிய 'நான்
 வேண்டும் வரத்தினை மகிழ்ந்து வழுங்குபவன் நீ' என்பதனால்,
 விளையாட்டாகப் பிரபஞ்சத்தைக் காத்தருளும் லீலாவிநோதன் நீ என்று
 உன் திருவடிப்பற்றையே மெய்ப்பற்றென உறுதியாக நம்பும்
 எந்தலைமீது உன் இணையடிகளை வைத்துக் காப்பாயாக! என்
 உயிர்க்கு உயிராக விளங்கும் இறைவனே காப்பாயாக! உன்னுடைய
 பன்னிருவிழிகளால் பாலனாகிய என்னைக் காப்பாயாக! அடியவனின்
 முகத்தை உன் எழில்வேல் காக்கட்டும்! திருநீறணிந்த என்நெற்றியைப்
 புனிதவேல் காக்கட்டும்! என் இரு விழிகளையும் வேலவனே காப்பாயாக!
 நாசித் துவாரங்களை நல்வேல் காக்கட்டும்! உன் புகழ் பேசும் என்
 வாயினைப் பெருமைமிக்க வேல் காக்கட்டும். முப்பத்திரண்டு பற்களையும்
 கூரிய வேல் காக்கட்டும்!

என் இளங்கழுத்தை இனியவேல் காக்கட்டும்! என் மார்பினை மணிவேல் காக்கட்டும்! அழகிய மார்பகங்களைத் திருவேல் காக்கட்டும்! என் இரு தோள்களையும் வடிவேல் காக்கட்டும்! பிடரிகள் இரண்டையும் பெரிய வேல் காக்கட்டும்! என் முதுகினை அருள்வேல் காக்கட்டும்! விலா எலும்புகள் பதினாறையும் பருவேல் காக்கட்டும்! வயிற்றினை வெற்றிவேல் காக்கட்டும்! சிற்றிடையைச் செவ்வொளிவேல் காக்கட்டும்! அரைஞாண் கயிற்றை நல்வேல் காக்கட்டும்! ஆண்குறி, பெண்குறி இவற்றை அயில்வேல் காக்கட்டும்! இரு பிட்டங்களையும் பெரியவேல் காக்கட்டும்! எருவாயை வலியவேல் காக்கட்டும்!

தொடைகள் இரண்டையும் பெரியவேல் காக்கட்டும்! ஐவிரல்களைக் கொண்ட பாதம் இரண்டையும் அருள்வேல் காக்கட்டும்! கைகள் இரண்டையும் கருணைவேல் காக்கட்டும்! முன்கை இரண்டினையும் பகை அழிக்கும் வேல் காக்கட்டும்! பின்கைகள் இரண்டிலும் திருமகள் விளங்கட்டும்! நாவினில் கலைமகள் நல்ல துணையாய் விளங்கட்டும்! உந்திச் சுழியாகிய தாமரையை நல்லவேல் காக்கட்டும்! இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளையும் கூரியவேல் காக்கட்டும்! எந்நேரத்திலும் என்னை தீமைகளை எதிர்க்கும் வேல் காக்கட்டும்! அடியவனாகிய என்னுடைய சொல் தடுமாறும் போது விரைந்து வந்து பொன்வேல் காக்கட்டும்! பகற்பொழுதில் என்னை வஜ்ரவேல் காக்கட்டும்! ஒளியும் இருளும் மயங்கும் அரையிருட் காலமாகிய அந்தி நேரத்தில் வேலானது காக்கட்டும்! முன்னிரவு, நள்ளிரவு நேரங்களில் எதிர்வேல் காக்கட்டும்! தாமதத்தை நீக்கி ஞானவேல் காக்கட்டும்! என்னை இவ்வாறெல்லாம் தங்க வேலானது காத்தருள் புரியட்டும்!

விளக்கம் : ஏரகம் - சுவாமிமலை. அறுபடைவிடுகளுள் ஒன்று. ஏர் என்றால் அழகு என்று பொருள். அழகன் முருகன் குடிகொண்ட தலமாதலால் ஏரகம் என்று பெயர் பெற்றது. முருகப் பெருமான் ஈசனுக்கு 'ஓம்' எனும் பிரணவத்தின் பொருளையோதி சிவகுருநாதன் ஆன தலம். லீலாவிநோதன் - பிரணவத்தின் உட்பொருளை உணராத நான்முகனைத் தலையில் குட்டிச் சிறையிலிட்டு, படைப்புத் தொழில் நிகழாதவாறு நிறுத்தியது - மாங்கனியின் பொருட்டு வண்ணமயிலேறி வையகத்தை வலம் வந்தது-வள்ளியை மணக்கும் பொருட்டு முதியவராக வந்தும், பேங்கை மரமாக நின்று மருட்டியது, ஓளவைக்குச், 'ஈட்ட கனி வேண்டுமா? ஈடாத கனி வேண்டுமா?' என நாவல் மரத்தின் மீது நின்று வினா

எழுப்பிச் சோதித்தது- 'பெட்டையைப் பாடும் வாயால் முட்டையைப் பாடமாட்டேன்' என்று மறுத்த சிவபக்தர் பொய்யாமொழிப் புலவர் முன் முட்டை என்னும் பெயருடைய வேடனாய் வந்து அச்சுறுத்தி, முட்டையாகிய தன்னைப் பாட வைத்தது போன்ற பல திருவிளையாடல்களைப் புரிந்ததனால் முருகப் பெருமான் 'வீணா விநோதன்' என்று பாடப்படுகின்றான். 'என் தலை வைத்து உன் கிணையடி காக்க' என்னும் தொடரின் வாயிலாகத் தேவராயசுவாமிகள் நால்வர் பெருமக்கள், வள்ளலார் போன்ற மெய்யடியார்களுக்கு ஈசன் திருவடி தீக்கடி வழங்கியது போலத் தமக்கும் முருகப் பெருமான் திருவடிகளைத் தன் தலைமீது பதித்து ஞானம் வழங்க வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றார். இது மட்டுமன்றி இக்கவசத்தைப் பாராயணம் செய்வோர் யாவர்க்குமே இப்பெருநிலை கிட்டுமாறு பாடல் புனைந்த திறன் உணர்ந்து இன்புறத் தக்கது. என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க என்னும் தொடரால் ஆன்மாக்களுக்கு கருவி கரணங்களையும், தங்கும் உடலையும், வாழ்கின்ற உலகத்தையும், உலகின்கண் அனுபவிக்கத்தக்க எல்லா போகத்தையும் படைத்த இறைவன் அவ்வுயிர்களோடு உடனிருந்து காவல்புரியும் திறத்தைத் தேவராய சுவாமிகள் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உடம்பானது உயிர் இருப்பைக் கொண்டு இயங்குகின்றது. ஒன்பது துவாரங்கள் கொண்ட உடம்பினுள் உயிரானது விதிக்கப்பட்ட காலம்வரை வெளியேறாது தங்கியிருக்க வேண்டுமென்றால் அவ்வுயிரை வழி நடத்த மற்றொரு பேராற்றல் தேவைப்படுகிறது. அப்பேராற்றலாக இறைவனே விளங்குகின்ற காரணத்தால் 'உயிர்க்கு உயிராம்' எனக் குறிக்கப்படுகின்றான். அதாவது உயிரை இயக்கும் உயிராக இறைவன் விளங்குகின்றான் என்பதே இதன்பொருள்.

இறைவன் உயிரைக் காப்பது மட்டுமன்றி, அவனால் படைக்கப்பட்ட உடல் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றையும் அவனே காக்க வேண்டும் என்று தேவராய சுவாமிகள் உளம் உருகிப் பாடுகின்றார். மனித உடம்பானது, இறைவன் உறைகின்ற கோயிலாக விளங்குவதாலும், ஞானம் எய்தி முக்தி நிலையில் இரண்டறக் கலப்பதற்கு உடம்பே காரணமாக விளங்குவதாலும் உடல் உறுப்புக்களைக் காத்தல் இன்றியமையாதது என தேவராய அடிகள் கருதியதால் இக்கவசம் பாடப்பட்டுள்ளது.

‘உபம்ரினை முன்னம் சிமுக்கென்(று) சிருந்தேன்
உபம்ரினும் குள்ளே உறுவாருள் கண்டேன்
உபம்புளேஉத்தமன் கோயில்கொண்டான் என்று
உபம்ரினை யானிருந்(து)ஓம்புகின் றேனே’

-என்றும்

‘உபம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்
திபம்பு வமங்குஞானம் சோவும் மாப்பார்
உபம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உபம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே’

- என்றும் திருமுலர் பாடுதல் காண்க

வதனம் - முகம், பொடி-திருநீறு, பழு-விலா எலும்புகள், பின்னவள்-
திருமகள், முன்னவள், மூதேவி - முன் பிறந்ததனால், முன்னவள் எனப்
பட்டாள்-பின்பிறந்ததனால் திருமகள் பின்னவள் எனப்பட்டாள்

‘சீதேவி தாள்பிறந்த வாய்மதிருப் யாற்கடலில்
குதேவி எள்பிறந்தாள் முன்’

- எனக் காளமேகப்புவர் இசைத்தல் ஈண்டு நோக்கத் தக்கது.

அசைவு - சோர்வு, தாமதம் - முக்குணங்களில் ஒன்று.
முக்குணங்களாவன ; 1.சத்துவகுணம், 2.ரஜோகுணம், 3.தமோகுணம்,
சதுர்வேல்-ஞானவேல், சதுர் என்பதற்கு அறிவு அல்லது ஞானம் என்பது
பொருள்

‘நந்தது உத்தன்னைக் கொண்டது எத்தன்னை சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரார்’
என்று மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் பாடுதல் காண்க.
தேவராயச் சுவாமிகள் இக்கவசத்தை ஆடவர், பெண்டிர் இருபாலாருக்கும்
பொதுவாகவே இயற்றியுள்ளார். இருபாலாருக்கும் உரிய உடல்
உறுப்புக்கள் இங்கே குறிக்கப் படுகின்றன.

பில்லி முதலாம் வஞ்சனை ஒழிய்பாய்!

நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் வொடிய
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா குனியும்
 பிள்ளைகள் திள்ளும் புறநக்கை குனியும்
 கொள்வினாய் பேய்களும் குறையும் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம் ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்பால் அழைக் கலங்கிட
 இரிசி காட்பேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிறும் இருட்டிலும் எதிர்ப்பும் அன்னரும்
 களபுகை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விப்பாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்வயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்(து) ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 புகை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகரும் மயிரும் நீன்றடி மண்டபம்
 பாவை கனாடனை பகை சந்தடன்
 மனையில் புகைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணரும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்பால் அழைந்து குலைந்திட - (104-128)

முருகப் பெருமானே! உன் திருவருட் பார்வை நொடிப்பொழுதில் என்னை நோக்கித் திரும்ப வேண்டும்! என் தடைகள் யாவும் முற்றிலும் நீங்குமாறு நீ தாக்கி அழிக்க வேண்டும். நீ கருணையோடு என்னை நோக்கும் பார்வையின் காரணமாக இதுகாறும் நான் செய்து வந்த பாவங்கள் யாவும் தூள் தூளாகிப் போகவேண்டும். என்மீது கொண்ட அழுக்காறு காரணமாக வஞ்சனையாளர்கள் வைத்த பில்லி, சூனியம் முதலியனவும், என்னைச் சூழ்ந்திருக்கும், பெரும்பகைகளும் விலகட்டும்.

பெரிய பூதங்களும், வன்முறைகொண்ட பேய்களும் தொடர்ந்து தொல்லைப் படுத்தும் அடங்காத முனிகளும், குழந்தைகளைத் தின்கின்ற வீட்டுப் பின்புறத்தில் தங்கியுள்ள புழைக்கடை முனிகளும், கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும், குறுகிய வடிவம் உடைய குள்ளப் பேய்களும், பெண்களைப் பிடித்து ஆட்டுகின்ற பிரம்ம ராட்சதர்களும் உன் அடியவனாகிய என்னைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிடச் செய்வாயாக!

ரிஷிகளும், அவர்களோடு திரியும் காட்டேரிகளும், துன்பத்தை உண்டாக்கும் ஆவிக் கூட்டங்களும், பகலிலும், இரவிலும் நாம் வழி நடக்கும் போது எதிர்வரும் அண்ணன்மார்களாம் சிறு தெய்வங்களும், பெரிய பூசைகளை ஏற்கும் காளியும், காளியுடன் வரும் பரிவாரங்களும், முரட்டுத் தனம் உடைய அகங்காரப் பேய்களும், தண்டியக் காரரும், சண்டாளப் பேய்களும் என் பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் வானத்திலிருந்து இடிவிழுந்தால் ஏற்படும் அச்சத்தைப் போல அஞ்சி அகன்று ஓடவேண்டும்.

ஆனை செல்லும் அகன்ற வீதிகளில் மந்திரித்து வைக்கப்பட்ட பதுமைகளால் உண்டாகும் தீமைகளும், பூனையின் மயிர், இறந்த குழந்தைகள் எலும்பு, மனிதர்களின் நகம், நீண்ட மண்டையோடு, பதுமைகள் முதலியவற்றை கலசங்களில் இட்டு மந்திர உச்சாடனம் செய்து, வீட்டில் புதைத்து, அவ்வீட்டில் உள்ளார் அழிய வேண்டும் என்று எதிரிகள் கருதும் வஞ்சனையான செயல்களும், எதிரிகளின் உள்ளத்துக் காழ்த்துக் கிடக்கும் ஆணவமும், பெண்களால் ஏற்படும் மயக்கும், காசு, பணத்தினால் மயக்குதலும், உணவு, தாம்பூலத்தால் வசப்படுத்துதலும், மந்திரம் ஒதி மையிடும் வசியமும், வசியத்தால் ஒருவர் பேச்சையே கேட்டு நடக்கும் ஒரு வழிப்போக்கும், அடியவனாகிய என்னைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்து ஓடவேண்டும்.

விளக்கம் : நோக்க-இறைவன் தம் அடியவரை திருவருட் கருணையோடு நோக்குவதாகும், தடையறத் தாக்க என்னும் தொடர் பாவங்களையும், தீமைகளையும் இறைவன் ஒரு சிறிதும் எஞ்சி நிற்காமல் அழித்துத் துடைப்பதனைக் குறிக்கிறது. நக்கீரர் தாம் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப் படையில் இறைவன் தம்மை அடைந்த மெய்யன்பர்களை திருவடி நிழல் தந்து காக்கிறான் என்றும், பகைவர்களை (பாவங்கள் தீமைகள்) தமது திருக்கரத்து ஏந்திய வேலினால் அழிக்கிறான் என்றும் பாடுகிறார்.

‘உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை னோன்றாள்
செறுநர் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை’

- திருமுருகாற்றுப்படை

பில்லி, சூன்யம் என்பது பொறாமை காரணமாக மந்திரவாதிகளைக் கொண்டு அடுத்தவர் அழிய வேண்டும் என்றும், அவர் குடிகெடவேண்டும் என்றும் செய்யப்படும் தீய மந்திர ஏவல் வித்தையாகும். வல்லபுதம் - ஆட்டிப் படைக்கவல்ல புதங்கள். இப்புதங்கள் பதினெட்டு வகைப்படும் என்பர். தீயன செய்யும் புதங்களும், நல்லன புரியும் புதங்களும் என இருவகை உள்ளன. சூரிய கதிர்கள் ஸ்படிகத்தில் நுழைந்து ஒளிர்வதைப் போலவும், வீட்டுக் கூரைத் துவாரத்தின் வழியே சூரிய ஒளி நுழைவதைப் போலவும் புதங்கள் மனிதருக்குள் நுழைகின்றன.

வலாஷ்டிகப் பேய்கள் - வலிமை பொருந்திய பேய்கள். அகாலத்தில் இறந்து போனவர்களின் ஆவிகள் காலம் முடியும் மட்டும் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கும். அச்சமயத்தில் மனவலிமை இல்லாரைப் பிடித்து ஆட்டத் துவங்கும். அடங்கா முனி-வாழும் நாளில் தவம் செய்து இறந்தவர்கள் முனிவர்களாகின்றனர். இவர்களின் குண இயல்பிற்கேற்ப நல்லது செய்தலும், தீமைபுரிதலும் அமைகின்றன. புழைக்கடை முனி-இது வீட்டின் பின்புறத்தில் தங்கியிருக்கும் முனியாகும். அவ்வீட்டில் பிறக்கும் அல்லது வாழும் குழந்தைகளின் உயிரைக் கவரவல்லது. கொள்ளிவாய்ப் பேய்கள் - இவை இரவு நேரங்களில் தீ உமிழ்ந்து செல்லும் என்பர். குறளைப் பேய்கள் - இவை குள்ள வடிவம் உடைய பேய்கள். குட்டிச் சாத்தான் எனவும் கூறுவர். பிரம்மராக்கூதர்- பிரம்மண குலத்தில் பிறந்து, கூடித்திரிய குணம் அமைந்தோர் இறந்தபின் பிரம்மராட்சதர் ஆகின்றனர். இந்தப் பிரம்ம ராட்சதர் யாரைப் பிடிக்கிறதோ, அவரை விழுங்குவதைப் போலத் தோற்றமளிக்கும். இரிசி-ரிஷி என்பதாகும். இதைத் தமிழில் எழுதும் போது ‘இருசி’ எனவும் ‘இருடி’ எனவும் எழுதுவர். காட்டேரி ஒருவகைப் பெண்பேய். இதற்குக் கருப்புச் சேலையையும், கொழுக்கட்டை முதலியவற்றையும் படைத்து, கருப்பு கோழியைப் பலியிட்டு எந்தத் தீங்கும் செய்யக் கூடாது என வழிபடுவர். காடுகளில் வாழ்பவர்கள் காட்டுத்தீ தங்களை வருத்தா வண்ணம் இருக்க வணங்கும் தேவதையை காட்டு ளி என்றும், காட்டேரி என்றும் கூறுவதுண்டு.

காளி-ஊர்தோறும் மக்களால் வழிபடப்பெறும் பலப்பல பெயர்கொண்ட கிராமதேவதை. இக்காளிக்கு பெரிய படையலிட்டு

வழிபாடு செய்வது பழக்கம். இக்காளியோடு கூளி முதலிய பேய்ப் பரிவாரங்கள் உலா வருவதுண்டு. அண்ணர்- போர்க்களத்தில் வீரச்செயல் புரிந்து இறந்தவர்களின் ஆவிகள் 'அண்ணர்' என்று அழைக்கப் பெறுகின்றனர். கருப்பண்ண சாமி, பெரியண்ண சாமி, மதுரைவீரன் முதலிய அண்ணன்மார்கள் காவல் தெய்வங்களாக வழிபடப் பெறுகிறார்கள், குதிரை, யானைகளில் கிராம தேவதைக் கோயில்களில் பெரிய திருவுருவில் இவர்கள் வீற்றிருப்பதைக் காணலாம். வட்டாங்காரர்- அகங்காரம் பிடித்து, வாழும் காலத்தில் தீமைகளையே புரிந்து ஒழுகியவர்கள், இறந்த பின்னும் ஆணவம் மாறாமல் மாந்தருக்குத் தொல்லை தரும் பேய்களாய்த் திரிந்து அலைவர். இவர்களை விட்டாங்காரர் என்று தேவராய சுவாமிகள் குறிக்கின்றார். தண்டியக்காரர்- ஒருவகைப் பேய்க்கூட்டம், சண்டாளர்கள்-கயமைத் தனத்தில் ஊறி, 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என வாழ்ந்த கீழ்மக்கள் இறந்தபின் சண்டாளப் பேய்களாவர்.

**'பேய் இருளன் காப்பேரிசாசு
கிராஷுதர் பூதப் ரிசாசு கருமே
பேதமுறும் சாருண்டி சங்கிலிக்
கருய்லும் மாதகமாய் எனைமிரப்'**

- வெள்ளிமலைக் கந்தர் விளக்கம்.

**'ஒட்டிச் சாத்தான் குணமினா மடன்
தட்டினா இருளன் சண்டி வேதாளம்
சண்ட மாறனியும் தக்க ராக்கதரும்'**

- கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் (திருவேரகம்)

**'நூட்ட தேவதையும் தூப்ப் ரிசாசும்
வெட்டுண்ட பேயும் விரிசைப் பூதமும்
வேதாளம் கூனி.....'**

- கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் (பழனி)

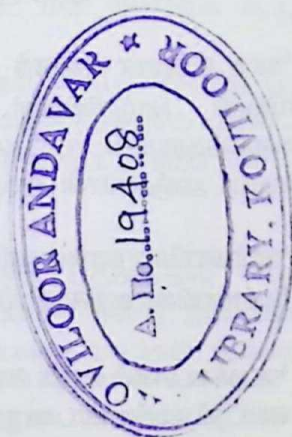
ஆறுமுகப் பெருமானின் ஆற்றலால் - கைவேலால் பேயும், பிசாசும், பூதரும், மாமுனியும் ஒடோடிச் செல்வதை இவற்றால் உணரலாம்.

ஆனையடி-யானைகள் செல்லக்கூடிய பெரிய வீதி. மந்திரச் சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் உருவேற்ற அவற்றிற்கு ஆற்றல்

பெருகுகிறது. அம்மந்திரங்களை உச்சரித்து, தீமைகளைச் செய்யும் போது, யார்மீது செய்யப் படுகின்றனவோ, அவர்களுக்குப் பெருந்துன்பத்தை விளைவிக்கின்றன. பில்லி, சூன்யம் செய்தல், பாவைகளை நாற்சந்திகளில் வைத்தல், தீய பொருட்களை கலசங்களில் வைத்து மனையடியில் புதைத்தல், வசியம் செய்தல் முதலியவைகள் இறையருள் கூடியவர்களை நெருங்கமாட்டா. எனவே தான் தேவராய சுவாமிகள் முருகப் பெருமானை மேற்கண்டவாறு துதித்து வழிபடுகின்றார்.

ஒத்து ஒத்து கூர்வடிவேனாள்!

மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கி
காலதூதாள் எனைக்கண்பால் கணங்கி
அஞ்சி நடுங்கி அரண்டு புரண்டி
வாய்விட்டு அலறி மதிமகட் போட
மடியினில் முட்டிப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை குறிய
கட்டு கட்டு கதறிக் கட்டு
குட்டு குட்டு குறிகள் ரிதுங்க
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்யமகச் சொக்கு
ஒத்து ஒத்து கூர்வடிவேனாள்
பற்று பற்று பகைவன் தனால்கரி
தனால்கரி தனால்கரி தனால்கரி வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட

(129-143)

பகைவர்களும், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் வஞ்சகர்களும் அவர்தம் நினைப்பு மாறி, என்னிடம் வந்து நின்று வணக்கம் செலுத்தவும், காலனுடைய தூதர்கள் எனைக் கண்டவுடன் கலங்கிடவும், அஞ்சி நடுங்கிடவும், அச்சமுற்றுப் புரண்டிடவும், வாய்விட்டு அலறியபடியே அறிவு குலைந்து ஓடிடவும், முருகப்பெருமானே! நீ அவர்களின் உடல்கள் தரையில் மோதி அவர்கள் கதறவும் பாசக் கயிற்றினால் கட்டுவாயாக! அவ்வாறு கட்டி அவர்களின் கை, கால் முறியுமாறு உருட்டுவாயாக! அவர்களின் விழிகள் பிதுங்குமாறு முட்டுவாயாக! அவர்களின் உடல்களை செதில் செதிலாகப் பிளப்பாயாக!

குரர்களாகிய பகையை மயங்கச் செய்து, உன்னுடைய சூரிய வேலினால் குத்திக் கூறாக்குவாயாக, இவ்வாறாகப் பகைவரை எல்லாம் கதிரவன் வெம்மைபோல் பற்றி எரிப்பாயாக! பகையானது அஞ்சி ஓடுமாறு உன்வேலை விடுவாயாக!

விளக்கம் : இறையருள் துலங்கும் மெய்யன்பர்களைக் கண்டால் பகை கொண்ட மாற்றாரும், தீய நினைவு கொண்ட வஞ்சகரும் அவர்தம் பகைமைமாறி, தீய நினைவகன்று தாமாகவே வந்து வணங்குவார்கள். திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரும்

**‘சினுருகத்தார் தமைக்கண்டே திகைத்த வாரூது அவரைச்
சிரித்த முகத்தவ ராக்கி எமக்கருளும் துரையே!’**

- என்று அருள் விளக்க மாலையில் பாடுதல் காண்க.

‘கால தூதாள் எனக் கண்பால் கலங்கி’ வேண்டும் எனத் தேவராய சுவாமிகள் பாடுகின்றார். காலனை உதைத்த முக்கண்ணன் ஞானமைந்தராகிய முருகப் பெருமானின் அன்பர்களிடத்தும் காலன் அண்டிவர அஞ்சுவான் அல்லவா? அருணகிரிநாதர்.

‘காந்தாமிகச காலன்வரில் கலாத்

தேந்தாமிகச வந்ததிரப் படுவாய்’ எனக் கந்தரனுபுதியிலும்,

**‘புழங்க்பாவில் வரும் அந்தகா! உகைப் பார் அறிய
வெழும் புழங்க்பாடனது விடேன்; வெண்பூ உகைப் போய்
குழம்பு வாருத லெவ்வெறவருமான் திருமுன்பு நிற்றேன்
கடம்பு புழங்க்பா சந்தி வாள் என்றன் கைதுவே’**

-எனக் கந்தர் அலங்காரத்திலும் அருட்கவிதை அருளுதல் காண்க.

முழிகள் - விழிகள். செக்கு - பிளத்தல். செதில் செதிலாக - சக்கைச் சக்கையாக. இப்பகுதிக் கவிதையமைப்பு வல்லெழுத்துக்கள் மிகுதியாகக் கொண்டும், விரைந்த ஓசையைக் கொண்டும் இயல்கின்றது. தீமைகளை அழித்திட முருகப் பெருமான் விரைந்து வரவேண்டும் என்பதனையும், சினங்கொண்டு விரைந்து வரவேண்டும் என்பதனையும் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. ஒதுகின்ற அன்பர்க்கு பக்திப் பெருக்கையும் உண்டாக்கி புத்துணர்ச்சியை ஊட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

நஞ்சு தீர்த்தருள்க!

புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடா தோடத்
தேனும் பாய்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்து உயர் அங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதூன் இறங்க

(144-148)

புலிகளும், நரிகளும், குள்ள நரிகளும், நாய்களும், எலிகளும், கரடிகளும் இனிமேல் தொடுவதற்கும் அஞ்சி ஓடச் செய்வாயாக. நச்சுத் தன்மை உடைய உயிர்களான தேள், பாம்பு, செய்யான், பூரான் முதலியவை கடித்து தலைக்கேறிய நஞ்சுகூட மிக எளிதாக உடனே இறங்கி நலம்பெறுமாறு செய்வாயாக!

விளக்கம் : புன்னரி - புல்லிய நரி, குள்ளநரி, செய்யான்-இது பூரான் இனத்தில் பெரியது, இதன் உடலில் கருப்பும், மஞ்சளருமாகிய பட்டைகள் உண்டு. இது பாம்பினும் கொடிய விஷம் உடையது. இது மரங்கள், புதர்கள், அடர்ந்த இடங்களில் வாழ்வது.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமானும் கோளறு பதிகத்தில் கொடிய விலங்குகளால் நேரும் துன்பத்தை நீக்கவேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுகின்றார். சண்முக கவசத்திலும் பாம்பன் சுவாமிகள் இவ்வாறே பாடுகின்றார்.

உடற்பிணிகள் விட்போட்டும்

ஒளிப்பும் ஈனாக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதம் சமித்தியம் வலிப்பு ரித்தம்
கூலசையம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
பக்கப் பளவை படர்ந்தொடை வாரை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் து) அரணை பருஅரை யாய்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்பால்
நில்லாது) ஒபநீ எனக்(கு) அருள்வாய்

(149-157)

உடலைப் பற்றி வருத்துகின்ற நோய்களான ஒளிப்பு, சுளுக்கு, ஒற்றைத் தலைவலி, வாதம், சயித்தியம், வலிப்பு, பித்தம், குலை, காசம், குன்மம், என்னும் வயிற்றுவலி, சொறி சிரங்கு, குடைச்சல், சிலந்தி, குடல்நோய், பக்கப் பிளவை, தொடையில் உண்டாகும் வாழைபோன்ற கட்டி, கடுவன், பல்அரணை, பருத்த அரையாப்புக் கட்டி, முதலிய அனைத்துப் பிணிகளும் என்னைக் கண்டவுடன் நில்லாது ஓடுமாறு நீ எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும்.

விளக்கம் : சயித்தியம் - சிலேட்டுமத்தால் ஏற்படும் பிணிகள், குலை-திருநாவுக்கரசரைப் பற்றி வருத்திய தீராத குலை நோய் ஈசன் அருளால் தீர்த்தது. குன்மம்-வயிற்றில் உண்டாகும் கட்டி, குடல் விப்பிருதி-குடற்கட்டி. பக்கப் பிளவை-உடலின் பக்கவாட்டில் ஏற்படும் கட்டி, முதுகுத்தண்டில் ஏற்படுமானால் தீர்க்க முடியாத இராஜ பிளவை, கடுவன் - கரப்பான், படர் தொடைவாழை : தொடையில் தோன்றும் கட்டி, படுவன்-அக்கி, இதுவும் கரப்பானைப் போன்றதொரு படர் நோய், கைத்தாள் சிலந்தி-கை, கால்களில் சிலந்திப் பூச்சியால் ஏற்படும் நோய்கள், பற்குத்து, பல் அரணை - பல் நோய்கள், அரையாப்பு-இடுப்பில் ஏற்படும் ஆப்புக்கட்டிகள்

‘வாதவொடு சூலை கண்டமாலை குலை நோவு சந்து

மாவலி வியாதி குன்ம

வாயுவுடனே யுறந்த தாமரைகள் பீனிசம் பின்

மாதர்தரு புஷணங்கள் எனவாகும்

பாதக வியாதி புன்னைகள துடனே தொடர்ந்து

பாயலை விபாது ----- எனெ யாள்வாய்’

என்று அருணகிரிநாதர் சுவாமிமலை நாதனிடம் வேண்டுகின்றார். பாம்பன் குமரகுரு தாச சுவாமிகளும் சண்முக கவசத்தில் ஐந்து பாடல்களில் உடற்பிணி தன்னிடம் எய்தாமல் காக்க வேலவன் திருக்கரத்து ஒளிரும் அருள் வேலை வேண்டுகின்றார்.

சமராபரிவாழ் சன்குகத்தரசே!

ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு (உ)றவாக

ஆனும் வன்னும் அனைவரும் எனக்காய்

மண்ணாள் அரசும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாமம்
 சரஹண பவனே! கசலொளி பவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
 யரிபுர பவனே! பவம் ஒழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 கடும்பனை அழித்த இனியவேல் மருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் முதல்வா!
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் மருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பாச குமாரா!
 ஆவினன் குழவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தில்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சங்குகத்(து) அரசே! (158-175)

ஈரேழு பதினான்கு உலகத்தவரும் எனக்கு உறவாக வேண்டும்;
 ஆண்களும், பெண்களும் அரசாளும் வேந்தரும் மகிழ்ந்து என்னோடு
 உறவு கொண்டாட வேண்டும் உன்னுடைய திருநாமங்கள் பலவற்றை
 யோதி நான் உன்னைத் துதிக்கின்றேன்! ஆறெழுத்து மந்திரத்திற்கே
 உரிய சரஹணபவனே! குன்றமே கோயிலாகக் கொண்டவனே! பொன்,
 வெள்ளி இரும்புக் கோட்டைகளால் விளங்கிய திரிபுரத்தை அழித்தவனே!
 ஒளிமயமானவனே! நெஞ்சக் கோட்டையில் வீற்றிருப்பவனே!
 பிறப்பறுக்கும் பெருமானே! திருமாவின் மருகனே! தேவர்களின்
 தலைநகராகிய அமராவதியைக் காத்து, அசுரர்களின் பிடியிலிருந்து
 தேவர்களைக் காத்தருளியவனே! கந்தனே! இதயக் குகையில்
 வாழ்பவனே! கதிர்வேலைக் கரத்தில் தாங்கியவனே! கார்த்திகை மாதர்
 திருக்கரங்களில் மைந்தனாய்த் திகழ்ந்தவனே! கடம்பனே! கடம்பனையும்
 இடும்பனையும் அழித்த இனிய வேல் ஏந்திய முருகனே!
 தணிகைமலையில் கோயில் கொண்டவனே! சங்கரன் மைந்தனே!
 இலங்கையில் உள்ள கதிர்காமத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள கதிர்வேல்
 முருகனே! பழநிமலையில் இருந்தருள் செய்கின்ற இளங்குமாரா!
 ஆவினன்குடி விளங்குகின்ற அழகிய வேலா! திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
 செங்கல்வராயா! சமராபுரியில் எழுந்தருளும் ஆறுமுகப் பெருமானே!

விளக்கம் : ஈரேழ் உலகம் - எல்லா உலகங்களிலும் உயிரனைத்தும் உறவாக நினைக்கும் நினைப்பே ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடாகும். இதைத் தேவராய சுவாமிகள் முருகனிடத்தில் வேண்டுகின்றார். மக்கள் உறவும், மன்னன் உறவும் ஜனவசியம், இராஜவசியம் எனப்படுகின்றன. எல்லோரும் தம்மிடத்து உறவாக வாழும்படியான மங்கலத்தை அருள வேண்டும் என கந்தனிடத்தில் விண்ணப்பிக்கின்றார்.

சரஹணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் முருகனுக்குத் திருப்பெயராய் அமைந்துள்ளது. சைலம் - மலை. திரிபுரபவன்-குமரக் கடவுள் ஈசனின் அம்சமாதலால் திரிபுரம் எரித்த சிவனின் செயல் முருகனுக்கும் ஏற்றி மொழியப் படுகிறது. பவம் - பிறவி. அரி-திருமால், கடம்பன்- கடம்ப மாலையைச் சூடியவன்.

‘கௌரவன் குமரன் மலில் ஏறும் வருமான்

கூரசங்கரன் கம்பிரமணியன்

வீரருள் வீரன் விநாயகன் கடம்பன்’

என்று திருச்செந்தூர் அகவலில் திருச்சிறற்பல நாடிகள் நவிலுதல் காண்க.

கடம்பனையும், இடும்பனையும் அழித்து ஆட்கொண்டான் முருகப் பெருமான். முருகனின் வேல் அசுரர்களின் தீமையை அழித்து ஆட்கொண்ட காரணத்தால் ‘இனியவேல்’ எனத் தேவராயசுவாமிகள் குறிக்கின்றார். தணிகாசலம் - திருத்தணிகை-அறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. பழநி என்பதும் ஆனின்ன்குடி என்பதும் ஒரே தலம். சமராபுரி என்பது செந்தில்மாமலை எனக் குறிக்கப்படும் இரண்டுமே இரண்டாம் படைவீடாகிய திருச்செந்தூரையே குறிப்பிடுவது உணரத் தக்கது. சமர்-போர், சூரபன்மனுடன் சமர் புரிந்த இடம் சமராபுரி

சித்தி வற்றடியேன் சிறப்புற வாழ்க

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்

என்றா கிருக்க யான்உனைப் பாட

எனைத் தொப்ந்(து) கிருக்கும் எந்தை முருகனைப்.

யாடினேன் நாடினேன் பரவசம் ஆக

ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் புதியை
 நேச முடையான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் வறவே உன்அருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி! அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்தி வற்ற(று) அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க! மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க! வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க! மலைக்குற வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க! மலைக்குற மகனாடன்
 வாழ்க வாழ்க! வாரணத் துவசம்!
 வாழ்க வாழ்க! என் வறுமைகள் நீங்க!
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 வற்றவன் நீருகு! வாராப்பது உன்கடன்!
 வற்றவன் குறமகள்! வற்றவன் ஆமே!
 பின்னையென்(று) அன்பாய் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீ(து)உன் மனம்மகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சம் என்(று) அடியார் தழைத்திட அருள்செய்! (176-199)

மேகம் போன்ற கரிய கூந்தலை உடையவளாகிய கலைமகள் என்
 நாவில் நன்றாய் குடிக்கொண்டிருக்க, என்னைத் தொடர்ந்து காத்தருள்
 செய்கின்ற என் தந்தையாகிய முருகப் பெருமானே! உன்னைப்
 பாடினேன்; ஆடினேன்; என் நிலை இழந்து ஆனந்தக் களிப்பில் ஆடினேன்;
 பசுவின் சாணத்தால் முறைப்படித் தயாரிக்கப்படும் திருநீற்றை
 மெய்யயன்போடு நான் நெற்றியில் அணிந்து கொண்டேன். என்னைத்
 தொடரும் இருவினைகளும், உலகப் பற்றும் நீங்கி, உன்னுடைய
 திருவடியை அடையவே, நீ திருவருள் புரிந்து அன்புடன் காப்பாயாக!
 நல்லுணவும், நற்செல்வமும் மிகுந்து செழிக்குமாறு வேலாயுதப்
 பெருமானின் திருவருள் பெற்று அடியவனாகிய நான் சிறப்புற்று
 வாழவேண்டும். மயிலோனாகிய முருகப் பெருமான் வாழ்க!
 அப்பெருமானின் வடிவேல் வாழ்க! சுவாமிமலையில் அமர்ந்து தந்தைக்கு
 உபதேசித்த குருபரன் வாழ்க! மலைக்குறமகளாகிய வள்ளியுடன்
 முருகன் வாழ்க! சேவற்கொடி வாழ்க! முருகப் பெருமான் என்
 வறுமைகளை நீக்கி வாழ்க! அடியேன் எண்ணற்ற குறைகளையும்,

எண்ணற்ற பிழைகளையும் செய்தாலும் என்னை ஈன்ற தந்தையாகவும், குருவாகவும் விளங்கும் முருகப் பெருமானே! பொறுத்துக் கொள்வது உன் கடமை அல்லவா? என்னை ஈன்ற அன்னையாக விளங்குபவரும் குறமகள் வள்ளியல்லவா! ஆகவே உன் பிள்ளையாக ஏற்று, என்னை அன்பு பாராட்டி, மைந்தன் என்மீது உள்ளம் மகிழ்ந்து அருள் புரிக! உன்னை அடைக்கலமாக வந்தடையும் அடியவர்கள் தழைக்குமாறு திருவருள் புரிக!

விளக்கம் : கார்-மேகம், குழல்-கூந்தல், எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை-பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து காத்தருள் செய்யும் இறைவன் என்பது பொருள், தளர்நடை பயிலும் குழந்தை விழுந்துவிடாதவாறு தாய் அல்லது தந்தை பின்தொடர்ந்தவாறே இருப்பார். இதையே தேவராய சுவாமிகள், 'எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகன்' எனக் குறிக்கின்றார். இதையே மாணிக்கவாசகப் பெருமானும், 'புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே!' எனப் பாடுகின்றார். பரவசம் - தன்னிலை இழத்தல். ஆ-பசு, பூதி-விபூதி (திருநீறு). பதம் - திருவடி. இரட்சி-காப்பாற்று, சொன்னம் - பொன் (செல்வம்). மெத்தமெத்தாக-மிகுதியாக. வாரணம்-சேவல். துவசம் -கொடி, பிள்ளைகளும், மாணாக்கர்களும் குறைபல செயினும், பிழைபல புரிந்தாலும் பெற்றோர்களும், ஆசான்மார்களும் அவர்தம் குறைகளையும், பிழைகளையும் பொறுத்துத்திருத்தி மேல் நிலைக்கு ஏற்றுவார். ஆதலால், 'வற்றவன் நீ ஒரு வாரணப்பூ உன்வன்' எனத் தேவராய சுவாமிகள் முருகனிடம் விண்ணப்பிக்கின்றார்.

**‘சூற்றம் புரிதல் என்(கு) இயல்பு
கனையக் கொள்ளல் உன்(கு) இயல்பு’**

-என்றுதிருவருட் பிரகாச வள்ளலார் பாடுதல் ஈண்டு நோக்கத் தக்கது

கவச யாராயணப் பயன்

**கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
யாவன் தேவராயன் பகர்ந்ததைத்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி**

நேச முடன்குரு நிகைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முய்த்து ஆறு உருக்கொண்டு
 ஒதியே செறித்து உகந்(து)ந்நு அணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திகைமன்னர் என்மர் செயல(து) அருளுவர்
 மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திறும்
 நவமதன் எனவும் நள்ளில் வறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரூட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்(து) அடிகை
 வறியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டும் பேய்கள்;
 வாலா தவரைப் வாய்ப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நிகைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கர ரத்(து)அடி
 அறிந்(து)என(து) உள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீர லட்சுமிக்கு விருந்(து)உன(வு) ஆகச்
 சூர பத்மாவதத் துணித்தகை அதனால்
 கிருபத் தெருவர்க்(து) உவந்(து)அருது அளித்த
 குருபரன் யுதிக் குன்றினில் கிருக்கும்
 சின்னக் குருந்தை சேஷடி போற்றி!
 எனைத் ததீத்(து) ஆட்டகாள் என்றன(து) உன்மம்
 மெவிய வடிவுறும் வேலை போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்ய தேகா போற்றி!
 கிடம்பா யுதனே கிடம்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி! கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்(து)ஓர் அரேசே!
 மயில்நடம் கிடுவோய் மறைடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரஹண பவஓம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

தேவராயனாகிய பாலன் நான் முருகப்பெருமான் மீது கொண்ட பக்தி காரணமாகப் பாடிய, 'கந்தர் சஷ்டிக் கவசம்' என்னும் இம்மந்திர நூலை, ஒவ்வொருநாளும் காலையிலும், மாலையிலும், கருத்துடன், உடல், உள்ளத்தாய்மையோடு அன்பு ததும்ப, மன ஒருமைப்பாட்டுடன் ஒரு நாளில் முப்பத்தாறு முறை விரும்பிப் பாராயணம் செய்து, திருநீறு அணிய எட்டுத் திசையிலும் வாழ்பவர்கள் வசமாகி நிற்பார்கள்; எட்டுத் திசைக்காவல் தெய்வங்களும் தமது ஆற்றலை வழங்கி அருளுவர். பகைவர் யாவரும் அன்பர்களாகி வந்து வணங்குவர். ஒன்பது கோள்களும் விரும்பி நன்மை புரிந்து நிற்கும். இங்ஙனம் பாராயணம் செய்வோர் மன்மதனைப் போலவும் அழகுடன் பொலிவர். என்றும் பதினாறு வயதினரைப் போல வாழ்வர். முருகப்பெருமானின் கரத்தில் விளங்கும் வேலைப் போலத் திகழும் கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தின் ஒவ்வொரு அடியையும் உருக்கத்துடன் ஒதி அனுபவ ரீதியாகக் காணும் இடத்து, மேலே கூறப்பட்டுள்ள அதன் உண்மைத் தன்மை புலப்படும். அன்பர்கள் கந்தர் சஷ்டி கவசத்தின் அடிகளைப் பாராயணம் செய்ய நோக்கும்போதே பேய்கள் அஞ்சி ஓடும். தீயவர்களை இக்கவச பாராயணம் தூள் தூளாக்கி இல்லாமற் செய்துவிடும். எல்லாப் பகைவர்களையும் அழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த கந்தர் சஷ்டிக் கவசத்தின் அடிகள், மெய்யன்பர்களாகிய நல்லோரின் நினைவில் எப்போதும் நீங்காது நிறைந்திருக்கும். மேற்கண்ட உண்மைகளை அறிந்து கொண்ட நான் அஷ்ட லட்சுமிகளில் வீரலட்சுமிக்கு விருந்து உணவாகும்படி குரபன்மனை வேல்விடுத்து இருகூறாகப் பிளந்த திருக்கரத்தினாலே, இருபத்தெழுவர்க்கு மகிழ்ந்து அமுதத்தை வழங்கிய குருபரன், பழநி மலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இளங்குமாரனுடைய திருவடிகளைப் போற்றுகின்றேன். என்னை உலக மாயைகளில் இருந்து தடுத்து ஆட்கொள்வதற்காக என் நெஞ்சகத்தில் வந்து பொருந்திய எழில் உருக்கொண்ட வேலவனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன். அசுரர்களை வெல்வதற்காக தேவர்படைக்குத் தலைமை தாங்கிய தேவசேனாபதியே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன். குறமகளாகிய வள்ளியின் உள்ளம் மகிழ்ச்செய்கின்ற தலைவனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன். ஆற்றல் மிகுந்த ஒளி வடிவினனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன். இடும்பன்னை அழித்துப் பின் ஆட்கொண்ட முருகப் பெருமானே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன்! அடியவர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாய் விளங்கும் கந்தப் பெருமானே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன்! வெட்சி மலர் மாலையைச் சூடுகின்ற முருகவேளே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன்! உயர்ந்த மலையில் அமைந்த பொற்சபைக்கு அரசனே! உன்னைப் போற்றுகின்றேன்! மயில்மீது அமர்ந்து மெய்யன்பர்களை நோக்கி நடமிட்டு வருவோனே!

உன் மலர் போன்ற திருவடிகளைப் பணிகின்றேன்! பிரணவப் பொருளாயும், சரவணபவ என்றும் ஆறெழுத்து மந்திரமாயும் விளங்குபவனே! உன் திருத்தாள் பணிகின்றேன்! ஆறுமுகப் பெருமானே உன்னடி பணிகின்றேன்.

விளக்கம் : 'ஒருநாள் முப்பத்தாறு உருக்கொண்டு ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய ' என்னும் தொடர் வாயிலாகத் தேவராய சுவாமிகள் தினமும் கந்தர் சஷ்டி கவசத்தை முப்பத்தாறு முறை ஓதிவரவேண்டும் என உரைக்கின்றார். சைவ சித்தாந்த நூல்கள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கூறி, அவற்றைக் கடந்தவர்கள் இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பேரின்பப் பெருவாழ்வு எய்துவர் என்கின்றன. இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களை நினைவு படுத்தி அவற்றைக் கடப்பதற்கான பரிபக்குவ நிலையை அடைவதற்கு இக்கவசத்தினை நாள்தோறும் முப்பத்தாறு முறை ஓத வேண்டும் எனத் தேவராய சுவாமிகள் இயம்பியிருக்கலாம். மாற்றவர்- பகைவர். நவகோள்-ஒன்பது கிரகங்களும் ஊறு விளைவிக்காமல் நன்மையே வழங்கும் என்கிறார் சுவாமிகள். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும்,

‘வேயுறு தோளி யங்கள் விடமுண்ட கண்டன்

மிக நல்ல வீணை தடவி

மாசுறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்(து)ள்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

சனி யாழ்(டி) இரண்டு முடனே

ஆசுறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியார் அவர்க்கு மிகவே’

-என்று கோளறுபதிகத்தில் மெய்யடியார்க்கு ஒன்பது கோள்களும் நலம் புரியும் திறத்தினை இசைக்கின்றார். நவமதன்-மன்மதன். வெருண்டிடும் - அஞ்சிடும். அஷ்ட லட்சுமியர் : 1.ஆதிலட்சுமி, 2.கஜலட்சுமி, 3.விஜயலட்சுமி, 4.வீரலட்சுமி, 5.வித்யாலட்சுமி, 6.சந்தானலட்சுமி, 7.தனலட்சுமி, 8.தான்யலட்சுமி

இருபத்தெழுவர் : இருபத்தெழு விண்மீன்களாய் இருக்கலாம். ஈசன் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து, சுடராய் வந்து, சரவணப் பொய்கைப்பில் விளங்கிய எழில் இளங்குமரனைக் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் பாலமுதாட்டி வளர்த்தனர். இருபத்தெழு விண்மீன்களுள் கார்த்திகையும்

ஒன்று. ஆகவே ஞானக் கடவுளான அழகுவேலன் இருபத்தெழுவர்க்கும் அமுதம் வழங்கிட அருள்புரிந்திருக்கலாம். மேலும் இருபத்தேழு விண்மீன்களும் பன்னிரு ராசிகளில் அடக்கம். உலக உயிர்கள் அனைத்தும் இவ்விண்மீன்களின் பாதிப்புக்கு ஆளாகியே இயங்குகின்றன. கருணைக் கடவுளாகிய கந்தவேள் உயிர்கள் யாவும் இன்புற்று வாழும் பொருட்டு இருபத்தெழுவர்க்கும் அமுதம் வழங்கினார் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். ஏனெனில் விண்மீன்களுக்கு வழங்கிய அமுதம் மன்னுயிர் யாவைக்கும் வழங்கினமைக்கு ஒப்பாகும். சேவடி-சிவந்த பாதங்கள். 'தாமரை புரையும் காமர்சேவடி' எனக் குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்தின்கண் பெருந்தேவனார் பாடுதல் காண்க.

'எனைத் தடுத்து ஆட்கொள என்றனது உள்ளம் மேவிய வாடிவறும் வேலவா யோற்றி' எனத் தேவராயசுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். அருவமாய் உள்ள இறைவன் அன்பர்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு உருவத் திருமேனி கொண்டு முருகனாய் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றினான். வெட்சி-குறிஞ்சி நிலத்தில் பூக்கும் ஒருவகைப் பூ, கனகசபை-பொற்சபை இது சிற்றம்பலம் என்றும் அழைக்கப்பெறும். உலகத்தில் தில்லைத் தலத்தைச் சிற்றம்பலத்தின் குறியீடாகக் கூறுவர். மாந்தருக்கு இதயமாகிய அநாஹதத் தலமே சிற்றம்பலமாகும். இங்குத்தான் ஆன்மா குடிகொண்டுள்ளது. ஆன்மாவிற்கு உள்ளிருந்து இறைவன் இயக்குவதனால் அவன் ஆடல்புரியும் தலமாகவும் அமைந்துள்ளது. முதுகுத்தண்டாகிய மேருமலையின் உயர்பாதையில் அமைந்துள்ளதால், உயர் கிரி கனக சபை என்று தேவராய சுவாமிகள் பாடுகின்றார். மேலும் இதய குகையில் குகன் என்ற பெயரோடு முருகன் விளங்குவதால் 'கனக சபைக்கோர் அரசே' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

தேவராயசுவாமிகள் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேகம், குன்றுதோறாடல், ஆகிய ஐந்து தலங்களுக்கு உரிய, கந்தர் சஷ்டி கவச ஈற்றடிகள் இரண்டையும் ஒன்றுபோலவே அமைத்திருக்கின்றார். அதாவது :

**'சூனம் சூனம் சூனம் பவஓம்
சூனம் சூனம் சன்ருகா சூனம்'**

என முடித்திருக்கின்றார். பழமுதிர்சோலை கந்தர் சஷ்டி கவசத்தில் மட்டும் சிறிது மாற்றத்துடன்,

‘சரணம் சரணம் சரஹணாவஹம்
 சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் ஓராசே!
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே!
 சரணம் சரணம் சன்குகா சரணம்’

என்று முடித்திருக்கிறார். ஆனால் ஆறு தலத்திற்கும் ஈற்றடி ஒன்றுபோலவே உள்ளது.

தவத்திரு. தேவராய சுவாமிகள் அருளிய
 ---- திருச்சிந்தூர் கந்தர் சஷ்டி கவசம் உரை முற்றிற்று ----
 திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராங்குன்றம்

திருப்பராங் குன்றுறை தீரனே குகனே
 மறுப்பிலாப் வொருளே வள்ளி மனோகரா
 குறுக்குத் துறையுறை குமரனே ஓரனே
 குருக்குள் குருபரா ஏரகப் வொருளே
 வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே
 ஓய்யார மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ
 ஐயா குமரா அருளே நமோ நமோ
 மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ
 பழுதியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
 மருவுடை முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ

-10

விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ
 மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ
 கூரசங் காரா துரைவே நமோ நமோ
 வீரவே லேந்தும் வேனே நமோ நமோ
 பன்னிரு கரமுடைப் பரமா நமோ நமோ
 கன்கள் ராறுடைக் கந்தா நமோ நமோ

கோழிக் கொடியுடைக் கோவே நமோ நமோ
 ஆழிகூழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
 ச்ச்ச ச்ச்ச ஓம் ரீம்
 ரரர ரரர ரீம் ரீம்

-20

வவவ வவவ ஆம் ஹோம்
 னன்ன னன்ன வாம் ஹோம்
 பாய பாய சாம் சும்
 வவவ வவவ கௌம் ஓம்
 லை லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக
 சிக சிக சிக ஈசனே வருக
 தக தக தக சற்குரு வருக
 பக பக பக பரந்தாமா வருக
 வருக வருகஎன் வள்ளலே வருக

-30

வருக வருகநிஷ் களங்கனே வருக
 தாவென நின்னிகு தாள்பணிந் தேன் எனைச்
 சேவெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினம் என்னை
 எல்லினும் சிருட்டினம் எரியகல் படுக்கை
 வல்ல விபங்கள் வாராமல் தடுத்தி
 நல்ல மனத்துடன் ஞான குருடனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்து நீ வரங்கள்
 கிணங்கியே அருள்வாய் கிறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா

-40

நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 என்னிலாக் கிரியில் சிருந்து வளர்ந்தனை
 தன்னளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி கயிலை திருப்பதி வேளூர்
 தவக்கதிர் காமம் சார்திரு வேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்

விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
சன்னதி யாய்வளர் சூவண பவனே
அகத்திய முனிவனுக்கு அன்புடன் தமிழைச்

-50

செகத்தோர் அறியச் செம்பிய கோவே
சித்துகள் ஆடும் சிதம்பர சக்கரம்
நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ளோனே !
உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
வெற்றிக் கொடியுடை னேனே போற்றி
பத்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
அத்தன் அரிஅயன் அம்பிகை ஸ்சுமி
வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
தானே நானென்று சண்டுக மாகத்

-60

தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
பூதலத் துள்ள புண்யதீர்த் தங்கள்
ஒதமார் கடல்கூற் றுளிர் புவி கிரிகளில்
எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
பன்னூம் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்
கள்ளம் அயசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடை உன்னை
அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
சல்லாப மாய்உனைத் தானுற்ச் செய்தால்

-70

எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள் வாயே
செந்தில் நகர்உறை தெய்வானை வள்ளி
சந்ததம் மகிழும் தயாபுர குகனே!
சரணம் சரணம் சரவண பவனும்

அரண்மகிற் புதல்வா அறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஹம்
 சரணம் சரணம் சன்முகா சரணம்.

-79

திருவாவினங்குடி

திருவா வினங்குடி சிறக்கும் குருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணை சன்முகா சதாசிவன் பாலா
 கிரவலர் தயாபரா ஏழையங் காவா
 பரமேஸ் வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமனக்(கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 கிரண்டா பிரம்வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 கிஸ்சத் திருநான்கு நற்றம்ரி மாருடன்
 ய்ச்சத் துடனே பராசக்தி வேதைய்

-10

வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
 கூரசங் காரா துவட்ட நிஷ் ஞரா
 கமிலாய மேவும் களகசிம் மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 அகத்திய மாமுனிக்(கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு குருகாற் றுய்யபை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலவெள வினவிக்
 கைக்கீழ் வைக்கும் களமிசைக் குதவா
 திருவகு னாகிரி திரும்புகழ் பாட
 கிரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா

-20

ஆவிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா பிரம்சமன் எதிர்கழு வேற்றி
 வின்னோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமனைக் கொடுஞ்சிறை வைத்தே

உறுவொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 சுருதிமெய் யோகம் சொல்லிய(து) ஒருமுகம்
 அருள்வரு மயில்மீ(து) அமர்ந்த(து) ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வானையை மருவிய(து) ஒருமுகம்
 தெள்ளுநான் முகன்போல் சிருட்டிப்ப(து) ஒரு முகம் -30

சூரனை வேலால் துணித்த(து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஒதும் அருமறை யடிமார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ(து) ஒருமுகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நற்றிள்ளை யறுந்
 திருப்பராங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம
 வொருட்செந்தில் அம்பதி யூர்பாய் நமோநம
 ஏரகம் தனில் வாழ் இறைவா நமோநம
 கூரகம் ஆவினன் குடிமாய் நமோநம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோநம -40

எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோநம
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிவெறுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஒங்கரா ஷடவே
 மூல வடத்தில் முளைத்தெறும் ஜோதியை
 சால முக்கோணந் தந்தருச் சத்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலார் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமியும் பாங்கயம் பார்வதி -50

மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோ ணத்தில் நவினமாய் அர்ச்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த குத்திரன்

முக்கோண வாட்டம் முதல் வாயு ருத்திரி
வாய் அறு கோணம் மகேசுவரன் மகேசுவரி
ஜயம் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்
ஆகாச வாட்டத்(து) அமர்ந்த சதாசிவன்
பாகமாம் வெண்மரம் பராசக்தி கங்கை
தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு

-60

மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் காட்டி
அக்ஷிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
மிக்கமாய்க் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாவர்
சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
ஐந்து ஜீவனுடன் ஐயஞ்சு கற்பமும்
விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
சந்திர சூரியன் தம்முடன் அக்கினி
அந்தி ரனைக் கண்(டு) அறிந்தே மிடமாய்ச்

-70

சிந்தையுள் ஏற்று சிவசம்பு தன்னை
மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
ஆறுமுகமாய் அகத் துளே நின்று
வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
யோசனை ஜங்கரன் உடன் விளையாடி
மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
வாலைக் குழந்தை வாடிவையும் காட்டி
நரைதிரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செம்பி

-80

மனத்தில் பிரியா வங்கண மாக
நினைத்த யுடன் நெஞ்சத் திருந்து
அதிசயம் என்றுள் அடியார்த்(து) இரங்கி
மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
நாளே நீயெனும் லட்சணத் துளே

தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத்து) ஆறு முகமும்
 மாறா திருக்கும் வாழ்வையும் காட்டி
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுணைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து

-90

அஷ்டாவ தானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தப்பாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 கிண்கணம் கிண்கியம் கிசையறிந் துரைக்கத்
 துலங்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழுத்தும்என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியார் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமன
 வச்சிர சீரம் மந்திர வச்சரம்

-100

அட்சரம் யாவும் அடியேனுக் குதவி
 வல்லமை யோகம் வச்சிர சக்தி
 நல்லென் பாதமும் நாடின வொருவரும்
 சுகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருவி
 செகதல வச்சிரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபினி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை மாலிக்க
 அப்துர் டமுடன் அனேக மூர்க்கமாய்

-110

துப்தே வதையும் துப்தப் பிசாசும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் தூர்க்கை பிடாரி நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிப் பாசத்தால் கட்டி

உதைத்து மிதித்தங்(கு) உருட்டி நொறுக்கிச்
 கூலத்தாற் குத்தித் தூள் தூளுருவி
 வேலா யுதத்தால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினியோல்
 தழுவினக் கினியாய்த் தானே எளித்துச்

-120

சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகரம் வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்வெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சங்குக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அழக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ஞாயமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத் துடன்என் மனத்துள் இருந்து

-130

தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 கிம்பமா கருடனம் ஏவுமுச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயர்வித் வேடனம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபுதி யுடனே செறித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண்டி டிறும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்ததம் எனக்கருள் சங்குகா சரணம்

-140

சரணம் சரணம் சர்கோன இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சங்காரா
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சங்குகா சரணம்

-144

திருவோகம்

ஓமனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
 காமுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
 ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
 வேரறக் களைந்த வேலவா போற்றி
 தேராச் சூரரைத் துண்டதுன் பங்களாய்
 வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
 பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
 நான்கு மறைகள் நாடியே தேநீர்
 மால்மரு கோனே வள்ளி மனாளனே

-10

நானெனும் ஆணவம் நண்ணிடா(து) என்னைக்
 காணநீ வந்து காப்பதுள் கடனே
 காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
 சூலி கமலி தூர்க்கை யோமாரி
 போற்றும் புதல்வா புனித குமாரா
 சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி
 ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தானாகி
 வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
 துவியட் சரத்தால் தொல்லுலகு எல்லாம்
 அதிசய மாக அமைத்தவா போற்றி

-20

திரியட் சரத்தால் சிவனயன் மாலும்
 விரியா ருலகில் மேன்மையுற் றவனே
 சதுரட் சரத்தால் சாற்றநல் யோகம்
 மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா களனே
 பஞ்சாட் சரத்தால் பரமன் உருவதாய்த்
 தஞ்சமென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத்(து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்

அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
ஆறு சிரகும் அழகிய குகரும்

-30

ஆறிரு செவியும் அமர்ந்த மார்பும்
ஆறிரு கன்னும் அற்புத வடிவும்
சூவனை வந்த சடாட்சரப் பொருளே
அரையன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
கரங்கன்பன் விரண்டில் கதிரும்ஆ யுதத்தால்
தாங்குலைந்(து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
வேறாச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
சீர்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாதிய
அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
கிஷ்டசித் திகளருள் ஈசன் புதல்வா

-40

துப்சங் காரா சுப்பிர மணியா
மட்டிளா வடிவே வையாபுரித் துரையே
என்கோ னாத்துள் கியங்கிய நாரணன்
கன்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
சுவம் வைணவம் சமரச மாக
தெய்வமாய் விளங்கும் சூவன பவனே
சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
கிரவலர்க்கு அருளும் ஈசா போற்றி
ஏதுசெய் திழறும் என்பால் கிரங்கிக்
கோதுகள் கில்லாக் குணமெனக் கருளித்

-50

தரிசனம் கண்ட சாதுவோ (நீ) உடன்பான்
அருச்சனை செய்ய அனுக்ரகம் அருள்வாய்
பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
வல்ல புதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோ (நீ) என்னைச்
சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
கண்டு களிப்புறக் கருனை அருள்வாய்

அண்டர் நாயகனே அருமறைப்பொருளே
குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்

-60

சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
மண்டை வலியோடு வாதமும் குன்மமும்
சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலியு
திட்டு முறைகள் தெய்வத சாயம்
குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணோறு முதலா
வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
உன்னுடை நாமம் ஒதியே நீறிடக்
கன்னலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை

-70

செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
தெய்வநா யகனே தீரனே சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் !

-74

குன்றுதோறாடல்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
குணவதி உமையாள் குமரா குருபரா
வள்ளிதெய் வானை மருவிய நாயகா
துள்ளிமயி லேறும் சுப்பிர மணியா
அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
யமுதி நகரில் பதியனு கூலா
திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகவா
சண்முக நதியும் சராபன்றி மலையும்
பண்முகம் நிறைந்த யமுதிக்கு இறைவா

-10

ஆறாறு நூற்று அட்டமங் கலரும்
 வீராவை யாபுரி விளங்கும் தயாயரா
 ஈராறு யறுதி எங்கும் தழைக்கப்
 யாராறு சன்குகம் பகரும் முதல்வா
 ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
 ஆறிகு புயமும் ஆறிகு காதும் .
 ஷட்வம் சிறந்த மகரகன் டலமும்
 தடித்த பிரபையோல் சார்ந்த சிந்துராரும்
 திருவென் னீறணி திருநுதல் அழகும்
 கருகை வொழியும் கன்னாள்கு ழன்றும்

-20

குனித்த புகுவமும் கூரிய ழுக்கும்
 கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதமும்
 வெண்ணிலாப் பிரபையோல் விளங்கிய நகையும்
 என்னிலா அழகாய் இலங்குபல் வாரிசையும்
 காரிகை உமையாள் கனித்தே இனிதெனச்
 சீர் தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
 பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபாலமும்
 வார்த்த கனகம்போல் வாடிவெல் ஒளியும்
 முறுக்குமேல் மீசையும் முர்க்கம் சிறக்க
 மறுக்கும் சூர்மேல் வாதுகள் ஆட

-30

ஈஸ்வரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈஸ்வரன் ஷட்வை மிகக்கன் டதுதினம்
 கையால் எடுத்துக் கனமார் (பு) அனைத்தே
 ஐயா குமரா அப்பனே என்று
 மாப்ரினும் தோளினும் மடிநினும் வைத்துக்
 கார்த்திகே யானைக் கருகையால் கொஞ்சி
 முள்ளே கொட்டி முருகா வருகவென்று
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கன் கனிகூரக்
 கூவிய மயிலேறும் குகுயா வருக

-40

தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவியவே லேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியாய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பர்க்(கு) அருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 வொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக

-50

திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
 யாபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில் தண்டை கலீர் கல்வென
 சேலிற் சதங்கை சிலம்பு கல்வென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலங்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி

-60

வொங்குமாந் தளிர்சேர் வொற்றீ தாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வாளும் வாங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபையோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யானாரும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரனாரும்
 வாயில்நன் மொழியாய் வழுங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலம் நவரோம பந்தியும்

-70

மார்பில் சவ்வாது வாதை குயிரென
 புனுகு மரிமளம் வொருந்திய புயமும்
 ஒருகிய சந்தனம் உயர் கஸ்தூரியும்
 வலம்புரி சங்கொலி மணியணி மிடறும்
 நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மானிக்கம் குத்து மரகதம் நீலம்
 ஆனிரைவ றூரியம் அனிரைவாரம் பச்சை
 பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணிப் பிரைப்போல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமௌச் சிவந்த மேனியும்

-80

கருகை வொழியும் கட்டாசவீர் சனமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீரர் தம்முடன் நற்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில் லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமரு
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவினாப்

-90

பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோளும்
 முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவகை
 கிருக்கும் குருபரா ஏழையங் காளா
 வானவர் குனிவர் மகிழ்ந்துகொண் டாடத்
 தானவர் அடியவர் சுகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி மரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்ட பாயிரவர் ஆனந்த மாட
 துஷ்டபிரகஞ் சூனிகள் சூழ்திசை காக்க
 சந்த ரிஷிகள் சாந்தக மௌன்சு

-100

சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
 தும்புகு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிரந்ததா ரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லக்ஷ்மி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுனை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன்நின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆரத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் ஜெயஜெய என்ன

-110

ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தர்வர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 புதம் அடியணிந் தேத்தவே தாளம்
 யாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரகரா என்றடியார் ஆலவாட்டம் பிடிக்க
 குருபுரன் என்றன்பர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் சூழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேத்த

-120

நவமனதும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசுர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வையவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன்மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர

-130

ஐங்கரன் முன்வா ஆறுமா முகவன்
 வீரமயி லேறி வெற்றிலேல் எடுத்துச்
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 தூங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலறக் குலத்தை அறுத்துச் சயித்து
 விட்டவே லாயுதம் வீசிக்கொக் கரித்துத்
 தம்ப மெனும் சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பராங் குன்றம் சீர்பதிச் செந்தூர்

-140

திருவாவி என்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய மடிநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாவூற்று கமுகமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நண்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லுலக பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவ னாயிருந்(து) அடியாந்தம்

-150

பங்கி லிருந்து பாங்குடன் வாழ்க
 கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
 தேட்ட குடன் அருள் சிவகிரி முருகா
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
 தாட்டிக மாய்எனக்(து) அருள்சன் முகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சன்குகா சரணம்!

-157

மறுமுதிர்சோலை

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
 ஜங்கரன் துணைவனே அமரார்தம் கோனே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
 மங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
 மறுநிமா மாலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே
 அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனே சரணம்
 சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுகற
 அரனருள் சுதனே அய்யனே சரணம்
 சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
 மயில்வா கனனே வள்ளலே சரணம்

-10

திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
 குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
 திகழொளி பவனே சேவற் கொடியாய்
 நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
 யிரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
 தருணமில் வேளை தற்காத் தருளே
 சவ்வம் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
 வவ்வம் னவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
 பவ்வம் வவ்வுமாய் மறுமுதிர் சோலையில்
 தவ்வியே ஆடும் சரவண பவனே

-20

குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
 தஞ்சமென் றுள்ளைச் சரணம் அடைந்தேன்
 கொஞ்சிய உமையுடன் குழுவியாய்ச் சென்றங்(கு)
 அஞ்சலி செய்தவள் அமுதமும் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமார்(பு) அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடை வீர வாகுவோ(டு) ஒன்பான்

தம்மிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
சம்மிர தாயா சன்முகா வேலா

-30

நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
பேதம் கில்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
ஒதிச் செய்ய உடன்அவ் வேதனை
ஒவ்வொரு பிரமனவத் துண்மைநீ கேட்கத்
தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயம் படவே
மமதைசேர் அயனை வன்சிறை கிட்டாய்
விமலனும் கேட்டு வேகம தாக
உமையுடன் வந்தினி துவந்து யரிந்து

-40

அயனைச் சிறைவிடென்(று) அன்பாய் உரைக்க
நயமுடன் விடுத்த ஞானபன் டிதனே
திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
கௌரி ஸக்தி கலைமக னுடனே
அறுவரோர் அம்சமாய் அரக்கரை வெல்ல
ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே
சிங்க முகாசுரன் சேர்ந்த கயமுகன்
மங்கமே செய்யும் பாது கோபனும்
கூரனோ பொத்த தூட்டர் களோடு
கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை

-50

வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
ஆறிச் செய்து(அ)வ் வாரர்கள் தமக்குச்
சேனா பதியாய்த் தெய்விகப் பட்டமும்
தானாய்ப் வற்ற தாட்டிகப் வருமானே
திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
சிறப்பறு பழநி திருவே ரகமுதல்
எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே

அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
தஞ்சமன்(று) ஓதினர் சமயம் அறிந்தங்(கு)

-60

இன்பங் கொடுக்கும் ஏழையங் காளா
கும்பமா முனிக்குக் குருதே சிகனே
தென்வொழில் பழுதித் தேவ குமாரா
கண்பார்த்(து) எனையாள் கார்த்திகே யாளன்
கஷ்டநிஷ் றூரம் கவலைகள் மாற்றி
அஷ்டலக்ஷ மிவாழ் அருளெனக்(கு) உதவி
இட்டமாய் என்முன் இருந்து விளையாடத்
திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
அருணகிரி தனக்(கு) அருளிய தமிழ்போல்
கருணையால் எனக்குக் கடாக்ஷித் தருள்வாய்

-70

தேவ ராயன் செம்மிய கவசம்
பூவல யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
சஷ்டி கவசம் தான்செயிப் போரைச்
சிஷ்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் ஓரசே
சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
சரணம் சரணம் சங்குகா சரணம்

-80

கிடும்பன் கவசம்

காப்ய

**கிடும்ப! விடும்பைக வீடழிக்கவந்த
கிடும்பன் கவச மிது.**

நூல்

ஓம் அகஸ்தியர்சீடா, அறுமுகன் தூதா
அடியேன் வல்வினை யகற்றிட வருவாய்
செகத்தினி லெங்கும் சிறந்து நின்றவனே
தகதக தகவென சாரிநீ வருவாய்

அண்டமும் ரிண்டமும் அதிரவே வருவாய்
மண்டலம் புகழ வருவாய் கடம்பா
தண்டா யுதமுந் தனிநீற்று நெற்றியும்
வண்டார் கடம்பா வரவே சமயம்

கண்டமு மாம்புங் கரமிடை யறதும்
அண்டர்கள் போற்று மாயுத ஹதும்
எண்டசை யதிரவே யேறிய மிதியடி
தண்டையங் கொலுசங் சரமுட னறதும்

அண்டர்கள் போற்றிய ஆயுத ஹதும்
தண்டா யுதத்தொடு தாண்டிநீ வருவாய்
வருவாய் வருவாய் வல்லிடும் பேசா
வருவாய் யுதி மலைக்குக் காவலா

கிவ்வும் சவ்வும் யீசனே அரூசனே
அவ்வும் மவ்வும் ஆகிய யானே
சவ்வங் கிலியும் ஜயமா எவனே
வவ்வும் உவ்வு மாய்வளர் துரையே

அவ்வும் உவ்வு மாகிய கோனே
எவ்வும் பவ்வு மாகிய தேனே

குறத்தி மகனே குரவன் குமரா
மறத்தி மகனே வல்லிடம் பேசா

ஆறுமா முகத்தெம் மன்னல் தன்றுணையே
வீறுடைத் தேவர் வேண்டும் வொருளே
இருப்பத் தடிபு மிருகைவல் வியறும்
சுருட்டு வாளுந் தொங்கு சங்கிலியும்

எடுத்து வரவே இதுவே சமயம்
தொடுத்து வரவே தோதாம் சமயம்
ராரா ராரா நாயக விடும்பா
ராரா ராரா நமதும் நடுங்க

ரீரா ரீரா ரீங்கார சொகுயா
வாராய் வாராய் வல்லிடம் பேசா
வள்ளியம்மை தன் மைந்தனே ராரா
துள்ளிய நடையுந் துண்டுத் தடியொடு

முள்ளு மிதியடி முகைமேல் நின்று
சொல்லு மந்திரம் தூயது என்று
சமயத் துரையே சடுதியில் வருவாய்
சமய மிதுவே தமிழகை ரக்ஷியும்

உபயதாள் மலர்கள் உன்மையாய் நம்மினேள்
அயய மரசே அடியனைக் காக்க

ஒங்காரத் துடன் ஒலிக்கும் ரீங்காரா
ஆங்காரத் துடனார்ப் பரித் தெழுந்து

ஜல்லைப் கட்டியே சாமிநீ வருவாய்
மில்லி சூனியம் பலத்த ஏவல்கள்
துள்ளிய சபாருளி சோதியா வாதையுந்
பள்ளக் கருப்பன் சாமுண்டி சாத்தன்

பள்ள வீரன் பத்திர காவியும்
எல்லாம் விலகி எனை விட்டோட

மசானக் கரையில் வாழ்ந்திடும் ரிசாசும்
ரிசாசி லுக்கெல்லாம் வருந்தலை முனியும்

கறுத்த கிருளன் காட்டேரி யகூழினி
உறுத்துப் பார்க்கும் உக்கிர முனிகளும்
கொள்ளிய தேளும் கொடுவிஷப் பாம்பும்
பல்லிட மெல்லாம் யரிந்திட வெறித்து

யட்டுப் யட்டுப் பறந்திட எரிளி
வெட்டு வெட்டு வேரைக் களைந்திடு
முட்டு முட்டு முடுகியே முட்டு
கொட்டு கொட்டுக் கூறிடக் கொட்டு

கட்டு கட்டு கடுகவே கட்டு
கட்டு கட்டென் மாற்றானைக் கட்டு
குத்து குத்துள் கூர்வேல் முனையால்
பற்றும் பற்றும் பறிந்திட டோட

கன்விழி ரிதுங்கிக் கலங்கிட எரிளி
விண்ணோர் புகழும் வேலவர் தூதா
எறிஎறி எறிஎறி கிரக்கனம் போல
பறிபறி பறிபறி பாசக் கயிற்றால்

முறிமுறி முறிமுறி மூன்று துண்டாக்கிடு
படுபடு படுபடு பல்லைப் பிடுங்கி
அடிஅடி பிடிபிடி கிழகிழ சுடுசுடு
யார்த்திடும் யோக்கைப் யார்வை யறுத்திடு

சத்துரு நாசனத் தனலெரிமுட்டி
புத்தா எழைக்கப் புதிதந் வருவாய்
எங்கிருந் தானு மென்னெதிர் வருவாய்
எங்கிருந் தானு மென்னெதிரி யையடக்குக

சங்கிலி யுட்டிச் சிதைத்திடு எதிரியை
துங்கமாள் மயிலோள் தூதா வாவா

ஐயா இடும்பா அறுமுகத் தூதா
வையா புரியில் வளர்ந்து நின்றவனே

வடிவேல் வாசா மந்திரி வருவாய்
அடியேனழைக்க அன்புடன் வாவா
நற்றாய் போல நயந்து நீவருவாய்
வருவீ ரீசா வல்லிடும் பேசா

மேலை மலைக்கு விண்ணிடும் பேசா
சோலை மலைக்குத் தோன்றிடும் வாசா
மூநியில் வாசா மங்சய நேசா
அரகர வென்றவுடன் அடியனை ரட்சி

கடம்பா வென்றிடக் காத்தநீ ரட்சி
இடும்பா வென்றே னென்றன்முன் வருவாய்
குற்ற மிகும்பிறுங் கோயங் கொள்ளாய்
மற்று மிகும்பிறும் மனதில் வையாய்

அப்காசத் துருகவ அக்கினி மூட்டிடும்
அபங்காத பேரை அடைத்து வாயடைத்திடும்
கிணங்காத பேரை மெடுத்து மறித்திடும்
வணங்காத பேரை வானா ஹத்திடும்

ஆங்கார சொருப யாடியா நிமிரி
கடுகடு கடுகடு கிதுவே சமயம்
கிதுவே சமய மென்றன் முன்வருவாய்
கடம்பா சரணம் கதிர்வேலா சரணம்

இடும்பா சரணம் ஈசா சரணம்
ஷண்முகத் தூதா சரணம் சரணம்
சரணம் சரணம் தற்காத் தருளே!

(மனோநிலையின் பாதிப்பை நீக்கும், ஏவல், பில்லி சூனியம், பேய், பிசாசு,
முதலியவற்றால் ஏற்படும் பாதிப்பைப் போக்கும்

கடம்பன் கவசம்

காய்

கல்விதன ஞானங் கருணைவொறை யீகைமலர்ச்
செல்வியரு ளெல்லாஞ் சிறக்கவே-நல்ல
கடம் பொழியும் மும்மதக் காரானை வாழ்த்தி
கடம்பன் கவசங் கருறு.

நூல்

மருக மருக மருக மருக
சூரவணபவ சிவ சன்கு வருக
செந்தில் நகரிற் செறிந்திடு மருக
திருப்பரங்குன்றில் திகழும் மருக

பழனிமலையிற் பரின்ற மருக
ஏரகமதனி லிறங்கு மருக
புழுதிர்ச் சோலையிற் பரினும் மருக
குன்றக்குடியிற் குளவிய மருக

திருவுருமா மலைச் சிறந்த மருக
திருமலை யதனில் திகழுறு மருக
வள்ளி யூரதனில் வழுங்கு மருக
கழுமலையிற் கனிந்த மருக

வாசகிரியில் வசிக்கும் மருக
வினஞ்சி யூரனில் விளிரு மருக
வேள்விமா மலை வோட்ட மருக
அழப்பாட தனில மர்ந்த மருக

சிவகிரியதனிற் செய்ய மருக
மேட்டுக் குடியினில் மேம்படு மருக

என்கனூரினில் எழுந்த முருக
விராலி மலையினில் விளங்கு முருக

மயிலாசனத்தில் மகிழ்ந்த முருக
தனிகை யதனிற் சார்ந்திடு முருக
போரூர தனிற் வொருந்திய முருக
வோங்கட மதனில் விராவு முருக

சத்தி மலையிற் தங்கிய முருக
நட்சத்திரமலை நன்னிய முருக
அருணாசலமதி ஸூகிய முருக
சோமாசினியிற் தோன்றிய முருக

அவலூர் தன்னி லார்ந்த முருக
சித்தர் மாமலை சிறுக்கு முருக
வேலுபைப் பட்டினம் விரும்பு முருக
பேறை நகரிற் பிறங்கிடு முருக

பூண்டியதனில் வொலிந்த முருக
உடுப்பையதனை யுகந்த முருக
கதிர் காமத்தினிற் கலந்த முருக
பழமலையதிற் பவிலு முருக

அடியார் மனதி லடைந்த முருக
ஏகாட்சரமாய் கியைந்த முருக
பஞ்சாட்சரமாய்ப் பதிந்த முருக
சடாட்சரமாய்ச் சமைந்த முருக

அஷ்டாட்சமா யமைந்த முருக
பதார்த்த மூன்றெனப் பகுத்த முருக
பதிந்அலவெனப் பகர்ந்த முருக
பசுவின்செயலைப் பணித்த முருக

பாசவொ ழிக்கப் பயன்சொலு முருக
ஆனவ வினையை யகற்றிடு முருக

காமியச் செயலைக் கலக்கிடு முருக
மாயையின் தாழிலை மறித்துடு முருக

ஓம்ஓம் ஓம்ஓம் ஓங்கார முருக
ரீங்ரீங் ரீங் ரீங்கார முருக
ஐயங் கிலியு மாகிய முருக
ஒளவும் சவ்வு மான முருக

சசசச சரஹனாவ பவவோம் முருக
ரரரர ரஹனாவ சவோம் முருக
ஹஹஹஹ ஹனாவ சரவோம் முருக
னனனன னாபச ரஹனவோம் முருக

யாயய பவசர ஹனவோம் முருக
வவவவ வசுஹ னாவோம் முருக
நில்லி கூனியத்தைப் பிரித்திடு முருக
குப்டி மோகினியைக் குலைத்திடு முருக

காளிவோங் காளியைக் கழித்திடு முருக
கறும்பன் வீரம்பனைக் கடிந்த முருக
கிபாகினி தன்னை மெறிந்திடு முருக
துஷ்ட தேவதைகளைத் தொலைத்திடு முருக

தலைவலி கன்னோய் தவிர்ந்திடு முருக
குளம் நோய்தனைக் கடிந்த முருக
பீனிசவலியைப் வயர்த்திடு முருக
வாதபித் தத்தை வதைத்த முருக

சன்னிகா மாலையைச் சிதைத்த முருக
மூலரோகத்தை முறித்த முருக

பவித்திர சோகையைப் பகைத்திடு முருக
கூலைக் கிரந்தியைச் சுற்றிடு முருக
சிவாய நமவென சிவன்தரு முருக
வயநம் சிவெனும் வானருள் முருக

யமநசி வவெனும் கதிதரு முருக
நமசிவ யவெனும் நலன்தரு முருக
மசிவந யவெனும் மறைதரு முருக
அர அர அர அர அர அர முருக

அரி அரி அரி அரி அரி அரி முருக
ஆறு முகங் களான முருக
அயிலுஞ் சேவலு மணிந்த முருக
வெண்ட ருந்று விளங்கிடு முருக

தையலர் வலையத் தடுத்தார் முருக
நாடகமயில் மிசை நடவிடு முருக
மான்மகள் கோன்மகள் மணந்த முருக
முதற்கருவாகி முளைத்த முருக

புன்னிய வடிவாய் வொலிந்த முருக
தாயினு மினிய சாமியாம் முருக
என்வொருளாவியை யேற்ற முருக
வேதா கமங்கள் மொழிந்த முருக

ஊரும்பேரு மொழிந்த முருக
பன்னுல கதனிற் பதிந்த முருக
நோக்கா லென்னை நோக்கின முருக
சோதிரு யமாய்த் தோன்றிய முருக

பூதி சாதனம் புரிந்த முருக
சும்மா யிருவெனச் சொல்லிய முருக
கந்த முருக கடம்ப முருக
காக்க முருக காக்க முருக
வாழ்க முருக வாழ்க முருக
முருக முருக முருக முருகனே!

(ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் தரவல்ல)

கடம்பன் கவசம் நிறைவுற்றது.

அருட்வருஞ்சோதி அருட்வருஞ்சோதி தனிவருங்கருணை அருட்வருஞ்சோதி

நூலாசிரியரைப் பற்றி

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாகவே செம்மொழி வளர்த்துக் காத்துச் செம்மாந்திருந்தது நம் தமிழகம் என்றால், அத்தமிழகத்தின் வடகோடியிலும் மங்காச் சிறப்புடன் ஓங்கி வளர்ந்து தமிழ்வளம் பரவியிருந்தது என்பதற்குக் கும்முடிப்பூண்டி ஒன்றியத்தின் கீழ்முதலம்பேடு கிராமத்தில் இன்றைக்கு முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தோன்றி வாழ்ந்து மாபாரதம் முழுமையும் பாடிய பெரும் புலவர் நல்லாப்பிள்ளை அவர்கள் சான்றாக விளங்குகின்றார். வாழையடிவாழையாக அதே கும்முடிப்பூண்டி ஒன்றியத்தில் பசுமை நிறைந்த வயல்வெளிகள், வளமான நீர்நிலைகள், இறைவன் திருக்கோயில்கள் தேர்ஊர்ந்து செல்லும் நான்மாடவீதிகள், நட்புணர்வுடன் பழகும் நன்மக்கள் விளங்கும் புராதனச் சிறப்பு மிக்க புதுகும்முடிப்பூண்டி கிராமத்தில் திரு.வரதராசன் திருமதி முனியஅம்மாள் தம்பதியரின் மகனாக 20.08.1955 ஆம் நாள் பிறந்தவர்தான் நூலாசிரியர் தமிழ்ச்சுடர் வ.விசயரங்கன்.

பள்ளிக்கூடமாணவனாக இருந்தபோதே யாப்பருங்கலக்காரிகை முழுவதும் மனப்பாடம் செய்து மரபு கவிதை, புதுக்கவிதை புனைந்து அனைவரது பாராட்டுகளையும் பெற்றவர். 1986 ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரம் இந்து தமிழ்க் கவிஞர் மன்றம் மாநில அளவில் நடத்திய காஞ்சி காமாட்சி கவிதைப் போட்டியில் கலந்துகொண்டு 'அன்னை காமாட்சி' யின் அருள்திறத்தை அற்புதவிருத்தப் பாக்களில் இயற்றி அனுப்பி வைக்க அவை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பாக்கள் எனத் தேர்வுக் குழுவால் மதிக்கப்பட்டுக் காஞ்சி மடத்தின் அப்போதைய சங்கராச்சாரியர் பெரியவர் ஸ்ரீ சந்திரசேகர சரசுவதி சுவாமிகளால் இரத்தினம் பதித்த தங்கக்காசம் பாராட்டு நற்சான்றிதழும் வழங்கப் பெற்றவராவார்.

அன்பின் வெளிப்பாடும் நட்பின் உயர்ந்த துடிப்பும் மிகுந்த தமிழ் உணர்வும், சமூக அக்கறையும் இளையோர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும்

பொருத்தமான அறிவுரையும், முத்தோர்க்கு மொழியும் பொருள் பொதிந்த நயவுரையும் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே இருந்து வந்த அணிநலன்கள், இவற்றையே நடைமுறையில் பின்பற்றும் தன்மையைப் போற்றும் வகையில் பல்வேறு இலக்கிய-சமூக அமைப்புகளால் தமிழ்ச்சுடர், கவித்தென்றல், கவிமதி, சமுதாய விடிவெள்ளிக்கவிஞர், சிறந்த மனிதர், புலவர் மாமணி முதலிய பட்டங்கள் வழங்கிப் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழிலும் வரலாற்றிலும் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றுச் சிறந்த கல்விப் புலமை வாய்க்கப் பெற்ற இவர் சென்னை பெரம்பூர் சி.டி.டி.இ. மகளிர் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல், ஆன்மிகம் போன்றவற்றில் நுட்பமாக உரைவிளக்கம் வழங்கி வருபவர். இவரது தலைமையிலான கவியரங்கங்கள், பட்டிமண்டபங்கள், சைவசித்தாந்த சொற்பொழிவுகள், சங்கஇலக்கியப் பாடல் விளக்கங்கள், திருக்குறள் வகுப்புகள், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்க நெறி உரைகள், இலக்கியத் திறனாய்வுகள் ஆகியவை சமூக அக்கறையுள்ள பயனுள்ள அரிய புத்தையல்களாகும். அவை இன்றைய சமுதாயத்தை நல்வழியில் மடைமாற்றம் செய்யும் போதனைகள் ஆகும்.

புதுகும்முடிப்பூண்டி தேவநேயப்பாவாணர் முத்தமிழ் மன்றம், கும்முடிப்பூண்டி தமிழ்க்கவிஞர் மன்றம் ஆகியவற்றில் சிறந்த தமிழ்த்தொண்டாற்றிப் பின்னர் இம்மன்றத்தலைவர்களின் நல்லாசியுடன் இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்துச் செந்தமிழ்ச்சோலை என்ற இலக்கிய அமைப்பினை நிறுவித் தண்டமிழ் வளர்த்துத் தமிழ் வரலாற்றில் தடம் பதிக்கும் நற்றிறம் உடையவராவார்.

இவரது சிரிக்கும் பூக்கள், மனவெளி, புகழ் பூத்த பொற்கொடி, அருந்தமிழ் ஆசானுக்கு அறுபது மலர்கள், அம்பிகை அருள்மாலை, தலைவனும் தொண்டனும், அன்னை வெக்காளி அருள்மாலை, தமிழ்ப் புத்தையல், ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல் விளக்கவுரை, மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவபுராணம் விளக்கவுரை, நறுந்தொகை உரை, கந்தர் சஷ்டி கவசம் விளக்கவுரை, ஆகியவை இவர்தம்

தமிழாய்ந்த புலமைக்குச் சான்றுபகரும் முத்திரைகள் ஆகும். நூலாசிரியர்
தெய்வச்செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் போலத் திருவெலாம் பெருகத்
திகழ்ந்தோங்கி வாழ்க!

அன்புடையேன்,
மு.சிவராமசுப்பிரமணியன்
செயலாளர், செந்தமிழ்ச்சோலை,
கும்முடிப்புண்டி

அன்பின் வெளிப்பாடும் நட்பின் உயிர்த்துடிப்பும், மிகுந்த தமிழ் உணர்வும், சமூக அக்கறையும், இளையோர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் பொருத்தமான அறிவுரையும், மூத்தோர்க்கு மொழியும் பொருள் பொதிந்த நயவுரையும் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே இருந்து வந்த அணிநலன்கள், இவற்றையே நடைமுறையில் பின்பற்றும் தன்மையைப் போற்றும் வகையில் பல்வேறு இலக்கிய-சமூக அமைப்புகளால் தமிழ்ச்சுடர், கவித்தென்றல், கவிமதி, சமுதாய விடிவெள்ளிக்கவிஞர், சிறந்த மனிதர், புலவர் மாமணி முதலிய பட்டங்கள் வழங்கிப் பாராட்டப்பட்டுள்ளார். நூலாசிரியர் தெய்வச்செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் போலத் திருவெலாம் பெருகத் திகழ்ந்தோங்கி வாழ்க!

இவர்தம் படைப்புகள்

- ★ சிரிக்கும் பூக்கள், மனவெளி,
- ★ புகழ்பூத்த பொற்கொடி,
- ★ அருந்தமிழ் ஆசானுக்கு அறுபது மலர்கள்,
- ★ அம்பிகை அருள்மாலை,
- ★ தலைவனும் தொண்டனும்,
- ★ அன்னை வெக்காளி அருள்மாலை,
- ★ தமிழ்ப்புதையல்,
- ★ ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல் விளக்கவுரை
- ★ சிவபுராணம் விளக்கவுரை
- ★ கந்தர் சஷ்டி கவசம் விளக்கவுரை
- ★ நறுந்தொகை உரையுடன்

— திருச்சிற்றம்பலம் —

கணபதி பதிப்பகம்

1/349, கணபதி இல்லம், பாடியநல்லூர்,
போன்:9444014117